

ΤΟ ΚΑΚΟΥΥΡΙ

Τρίμηνη Πολιτιστική έκδοση του Εξωραϊστικού και Επιμορφωτικού Συλλόγου Αρτεμισιωτών Αττικής
Γραφεία: Γλάδστωνος 10 Αθήνα Τ.Κ. 10677 • Τηλ: 210- 6231 889 site:www.kakouri.gr • e-mail:tokakouri@yahoo.gr & tokakouri@gmail.com

Χρόνος 15ος • Αριθμός φύλλου 60 • Σεπτέμβριος - Οκτώβριος - Νοέμβριος 2011

«Ο Θεός να σε φυλάει από παλιό διακονιάρη κι καινούργιο άρχοντα» Λαϊκή παροιμία

Το Άστρο των Χριστουγέννων και στοχασμοί ελπίδας

Τα Χριστούγεννα είναι Μεγάλη ημέρα της Χριστιανοσύνης.

Η χαρά της θείας έλευσης πλημμυρίζει τις καρδιές των Χριστιανών και οι εορταστικές εκδηλώσεις από τις πιο ιδιαίτερες διασκεδάσεις, ως τις πιο ταπεινές συγκεντρώσεις γύρω από το οικογενειακό τραπέζι των παραδόσεων, δίνουν κουράγιο και δύναμη στα όνειρα, που τόσο έχουμε ανάγκη σήμερα!

Όλοι αναγνωρίζουμε και ομολογούμε ότι οι καιροί είναι δύσκολοι. Τα επίκαιρα γεγονότα το επιβεβαιώνουν καθημερινά!

Τα χρέη για κάθε σπίτι δυσβάσταχτα. Οι δρόμοι για εργασία ανηφορικοί, σχεδόν ανύπαρκτοι και αδιέξοδοι. Η παιδεία, βαριά πληγωμένη, δε δίδει οράματα. Η υγεία, η αλληλεγγύη κουρασμένη και πάνω απ' όλα η **δαμόκλειος Σπάθη** των δανειστών μας να κρέμεται στο κεφάλι μας!

Δεν καταλάβαμε ποτέ όμως γιατί και πώς, μας δάεισαν τόσα πολλά, ώστε τα χρέη μας να είναι ασήκωτα; Η Ελλάδα έχει βρεθεί άπειρες φορές σε δύσκολες

Συνέχεια στην 4η σελ.

Ο Ξενώνας του χωριού μας

Ο ΞΕΝΩΝΑΣ λειτουργεί και εξυπηρετεί πλήρως όλους όσους θελήσουν να δοκιμάσουν τη φιλοξενία του.

Υπεύθυνη λειτουργίας του Ξενώνα η κ. **Δήμητρα Ρόκκα**

Τηλ: 27960-61154 και 27960-61145.

Ο Ξενώνας μας στο όμορφο χωριό μας σας περιμένει να σας ξεκουράσει. Κλείστε εγκαίρως δωμάτια.

Εκδρομή στη Βουλή των Ελλήνων Ιερό Βράχο Ακρόπολης - Νέο Μουσείο Ακρόπολης

Την Κυριακή 2 Οκτωβρίου 2011, ο **Μορφωτικός και Εξωραϊστικός Σύλλογος Αρτεμισίου**, με τη συμμετοχή και του Συλλόγου Αρτεμισιωτών Αττικής, διοργάνωσε εκδρομή στο κτίριο της Βουλής των Ελλήνων, στον ιερό βράχο της Ακρόπολης και στο Νέο Μουσείο της Ακρόπολης. Η συμμετοχή ήταν μεγάλη και από τους κατοίκους του χωριού μας αλλά και από τους συγχωριανούς μας που μένουν στην Αθήνα. Ο Σύλλογός μας είχε φροντίσει να κλείσει το δώροφο λεωφορείο του ΚΤΕΛ Αρκαδίας και έτσι δόθηκε η δυνατότητα στους κατοίκους του χωριού μας να συμμετάσχουν όλοι όσοι εκδήλωσαν ενδιαφέρον (65 άτομα). Η συμμετοχή των συγχωριανών μας που διαμένουν στην Αθήνα και μας περίμεναν στους αντίστοιχους χώρους, ήταν και αυτή μεγάλη (30 και πλέον άτομα). Το ραντεβού στη Βουλή είχε καθοριστεί στις 10:00 π.μ. Στην είσοδο του προαυλίου της Βουλής, μας περίμεναν και όσοι συγχωριανοί

μας, που διαμένουν στην Αθήνα, εκδήλωσαν ενδιαφέρον να συμμετάσχουν στην επίσκεψη αυτή. Υπάλληλος της Βουλής μας οδήγησε από την κεντρική είσοδο, που βλέπει την πλατεία Συντάγματος, στο εσωτερικό του κτιρίου, όπου και μας περίμενε η ξεναγός της Βουλής. Ένα κτίριο εντυπωσιακό και σε πε-

ρίοπτη θέση (της τότε πόλης των Αθηνών) αφού η ανέγερση του κτιρίου πραγματοποιήθηκε προκειμένου να χρησιμοποιηθεί ως κατοικία για τον Βασιλιά Όθωνα. Ο θεμέλιος λίθος τέθηκε στις 6 Φεβρουαρίου

Συνέχεια στην 4η σελ.

Ανακοίνωση

Για μια ακόμη φορά το Δ.Σ. σας ενημερώνει ότι από το επόμενο φύλλο θα βρεθεί στη δυσάρεστη θέση να διακόψει την αποστολή της εφημερίδας σε όσους δεν έχουν τακτοποιηθεί οικονομικά.

Αυτό γίνεται, όπως και στο προηγούμενο φύλλο σας είχαμε ενημερώσει λόγω της κατάρτησης της ατέλειας στα ταχυδρομικά τέλη.

Όσοι δεν πάρουν το επόμενο φύλλο παρακαλούμε να στείλουν τη διεύθυνσή τους εάν επιθυμούν να συνεχίσουν να είναι συνδρομητές της εφημερίδας μας.

Το Δ.Σ.

Μη μας ξεχνάτε!

Φίλες και φίλοι του Συλλόγου Αρτεμισιωτών, όπου κι αν έρχεται η εφημερίδα μας, μη μας ξεχνάτε. Χωρίς τις δικές σας συνδρομές, δεν μπορούμε να κυκλοφορήσουμε. Μην ξεχνάτε τη συνδρομή σας.

Μπορείτε να πληρώσετε:

α. Στο χωριό στην κ. **Δήμητρα Ρόκκα**
β. στην Τρίπολη στον κ. **Χρήστο Σταματόπουλο (Κινέζο)** που θα τον βρείτε στο κατάστημά του στην οδό Εθνικής Αντιστάσεως 52 (πρώην ΙΒ).
Το Δ. Σ.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου εύχεται στους απανταχού Κακουραίους Καλά Χριστούγεννα και το **2012** να είναι για όλους μας γεμάτο υγεία, χαρά και ευτυχία

Το Δ.Σ. του Τοπικού Συμβουλίου του χωριού μας και ο Τοπικός Σύλλογος εύχονται σε όλους τους Κακουραίους όπου κι αν βρίσκονται Καλές γιορτές και ευτυχισμένος ο καινούργιος χρόνος

Κακουραίοι, Αγκαλιάστε στοργικά την εφημερίδα των Αρτεμισιωτών, το ΚΑΚΟΥΥΡΙ.

Αυτή μας αδελαφώνει, μας ταξιδεύει στ' όμορφο χωριό μας και κάνει τη φωνή μας ν' ακούγεται μακρύτερα και περισσότερο.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γάμοι

• Στις 3 Δεκεμβρη, ενώπιον πολλών προσκεκλημένων ένωσαν τις ζωές τους, η **Νάντια Ροβέρτου Σπυροπούλου, δικηγόρος και ο Θανάσης Παναγιώτου, οικονομολόγος.** Το μυστήριο έγινε στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος στη Νέα Κηφισιά με κουμπάρους τον Λευτέρη Κρουστάλη και τη Μαριλένα Παναγοπούλου. Μετά ακολούθησε το γαμήλιο γλέντι στο Κτήμα Πεντελικόν

στη Βαρυπόμπη. **Στους νεόνυμφους ευχόμαστε να ζήσουν ευτυχισμένοι και χαρούμενοι.**

• Στις 19/11/2011 ένωσαν τις ζωές τους ο **Σαράντος Τζανετόπουλος** του Ηλία και η **Σπυριδούλα Πυρπάρα** του Γεωργίου (το γένος Γεωργίας Μπακογιαννάκη).

Θάνατοι

• **Συμπόνης Ιωάννης** του Παναγιώτη στις 6/9/2011
• **Μπουρτσουκλή Βασιλική** του Δημητρίου, χήρα Χρήστου στις

21/10/2011.

• **Βερβαινωτής Κων/νος** του Νικολάου στις 24/11/2011.

Συγχαρητήρια

Το Δ.Σ. του Συλλόγου συγχαίρει την Ταμία του **κ. Ειρήνη Μπρότση-Αλωνιστιώτη**, που έλαβε τη θέση Προϊσταμένης Διεύθυνσης, στο Υπουργείο Πολιτισμού.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου συγχαίρει το μέλος του **Ιωάννη Φωτίου Γκόνο**, που εκλέχθηκε **Λέκτορας με γνωστικό αντικείμενο «Ηλεκτρικές κτιριακές και νοσοκομειακές εγκαταστάσεις ισχυρών ρευμάτων»** στη Σχολή Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών

Υπολογιστών του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου.

Ο Βαγγέλης Βασ. Ηλιόπουλος πήρε το μεταπτυχιακό του στη «**Χρηματοοικονομική και Τραπεζική για Στελέχη**» από το **Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών**. Το Βαγγέλη, ήδη, υπάλληλο της Alpha Bank, συγχαίρουμε θερμά και του ευχόμαστε πάντα επιτυχίες και γρήγορη επαγγελματική ανέλιξη.

Επιτυχόντες σε ΑΕΙ - ΤΕΙ

— **Ράμμου Γεωργία**, εγγονή Βασίλη Γ. Λαγούση, πέτυχε στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Πειραιά.

— **Παπαθανασόπουλος Αθανάσιος**, εγγονός Βασίλη Γ. Λαγούση, πέτυχε στο Τεχνολογικό ΤΕΙ Χαλκίδας.

Τους επιτυχόντες συγχαίρουμε θερμά και ευχόμαστε καλές σπουδές.

Προσφορά εις μνήμη Αλεξίου Σκούληκα

Ο Βασίλης Γ. Ηλιόπουλος κατέθεσε στο Ταμείο του Συλλόγου μας 50€ εις μνήμη του συμπεθέρου του (πεθερός του αιμόνηστου αδερφού του Κώστα).

Συνδρομές

Μπενεχούτσου-Στέφεν Κωστούλα 50€
Κοσιάνη Δημητρούλα.....20€
Γιαννιώση Φωτούλα (Ν. Αφρική) ..50€
Κωτσιοπούλου Ιωάννα.....30€
Καρατζιά-Ενκουεστ Ιωάννα (ΗΠΑ) .....
.....150 δολ. ΗΠΑ
Δούρου Ηλέκτρα.....50€
Χρόνοι Α/φοί.....100€
Κατσίνη-Τσέου Μαριγούλα (Βέροια).....
.....100€
Μάγκλαρης Γιώργος.....30€
Ψαρράς Γιώργος του Ιωάννη.....20€

Ζης Γιώργος.....50€
Σίμος Παναγιώτης.....20€
Καλτζιλίερης Κώστας .....15€
Ρόκκα-Κόλια Φώτω.....20€
Κατσίνη Λαμπρινή.....30€
Σιοροβίγκα-Αλεξέλη Ευανθία.....50€
Κατσίνη Λαμπρινή.....100 δολ. ΗΠΑ
Σταματοπούλου Ανδρέας .....50€
Θεοδώρα Ν. Μπρότση .....50€
Σπυροπούλου-Δουρουντάκη Χρυσολένη
.....50€

Έφυγαν για πάντα από κοντά μας

Έφη (Ιφιγένεια) Σταματοπούλου

Αλησμόνητη Έφη.

Πέρασαν σαράντα μέρες που έφυγες από κοντά μας. Η θλίψη, όπως αποτυπώθηκε στη φωνή σου την τελευταία φορά που μίλησα μαζί σου, δεν έδειχνε φόβο. Δεν ήταν θρήνος και απελπισία. Ήταν το παράπονο του αθώου που αδικήθηκε.

Είμαι ο έσχατος που θα μιλήσει για το μυστήριο της ζωής και του θανάτου και δεν θα αναφερθώ σ' αυτό. Δεν ήμουν κοντά σας να σε αποχαιρετήσω, όταν οριστικά έφυγες. Θα αποφύγω κοινοτοπούς επαίνους και θα μνημονεύσω μόνο την επιμελημένη αγωγή, της οποίας έτυχες από την οικογένειά σου, την ευρεία κοινωνική βάση στην οποία στηρίχτηκες ως άτομο, με ευρυμάθεια και κατεκτημένα, έξωθεν, καλή μαρτυρία, όπως αποδίδεται και κοινωνική αποδοχή. Αυτή η, χωρίς εξαίρεση, αποδοχή σου αναδεικνύεται ως η συνισταμένη των αξιολογημένων, μη αμέσως ορατών, αρετών σου.

Το Γολγοθά σου μαρτυρίου με την υγεία σου, ανεβήκατε μαζί με τον αγαπημένο σου Τάκη, που πλάι σου, με αυταπάρνηση, καρτερικότητα και σιδηρά αυτοκυριαρχία, ουδ' επί

στιγμή άφησε να γίνει ορατή η αγωνία του για την εξέλιξη της υγείας σου.

Στη διάρκεια της ζωής σου, μέσ' από τη χαριτωμένη και χαρισματική παρουσία σου, αναδύεται το άρωμα της ειλικρίνειας, του σεβασμού και αυτοσεβασμού, της ευγένειας και της ευπρέπειας.

Έδειχνες να κατέβηκες από διαφορετικό κόσμο, που, τελικά, σε αναζήτησε και σε πήρε.

Μας άφησες ορφανούς αφού μας δίδαξες καρτερικότητα, αισιοδοξία, μεγαθυμία, αθωότητα και, εν τέλει, στην αντιμετώπιση της μακράς δοκιμασίας σου, γενναιοσύνη.

Από το 1968 που γνώρισα εσένα και τον Τάκη και μέχρι να υπάρξω, θα αναφέρομαι στο, όχι μόνο συναδελφικό - φιλικό αλλά, κυριολεκτικό, στοργικό, αδελφικό ενδιαφέρον σας για μένα, σε κρίσιμο στάδιο της υπηρεσίας μου, την εποχή εκείνη στα Ταχυδρομεία.

Έφη, αγαπημένη φίλη.

Οι σκέψεις μας σε συνοδεύουν και οι καρδιές μας είναι γεμάτες από σένα.

Καλό ταξίδι εξαιρετη φίλη Έφη.

Φιλικότατα

Φιλοκλήτης Ταβερναράκης

Ελευθέριος Παυλής

Στις 14 Σεπτεμβρίου 2011, ημέρα σημαδιακή για την οικογένειά του **έφυγε από τη ζωή στο Λος Άντζελες ΗΠΑ ένας αξέχαστος πατριώτης ο Ελευθέριος Παυλής.**

Ήταν το πρώτο από τα πέντε παιδιά του Βασίλη και της Ελένης Παυλή.

Μεγαλωμένος με όλες τις δυσκολίες μιας αγροτικής οικογένειας στα δύσκολα χρόνια της Κατοχής, κατόρθωσε με ακατάβλητο προσωπικό ζήλο να γίνει Δάσκαλος. Τα όνειρά του όμως ξέφευγαν από τους στενούς ορίζοντες του «βολέματος» της εποχής μας.

Ζητούσε πάντα ευρύτερους χώρους, ανοιχτούς ορίζοντες, για κάτι άλλο!

Αρκάς με το ίδιο DNA στο αίμα του, που ιδιαίτερα χαρακτηρίζει τους Αρκάδες από τα πανάρχαια χρόνια, που ακουμπούν στα κρόσια των μυθικών!

Η αναζήτηση παντού!

Δύο ήταν οι λόγοι της φυγής του στις

Ηνωμένες Πολιτείες. Πρώτο να σπουδάσει ακόμα, να ευρίνει το πνεύμα του και δεύτερο να βοηθήσει την οικογένειά του. Πιστεύω ότι κατάφερε να πραγματοποιήσει τα όνειρά του.

Στα άρθρα του που μας έστειλε πάντοτε για την εφημερίδα «Το ΚΑΚΟΥΡΙ», φαινόταν καθαρά ότι είχε καταξιώθει στο πρώτο κομμάτι των ονείρων του.

Ο γραπτός του λόγος ήταν άψογος και τα επιχειρήματά του γύρω από τα επιστημονικά του άρθρα τεκμηριωμένα, τέλεια!

Πάντα περιμέναμε τα γραπτά του με ιδιαίτερη αναζήτηση.

Θα μας λείπεις πολύ Λευτέρη!

Ο Σύλλογος Αρτεμισιωτών συλλυπείται τη σύζυγό του, τους συγγενείς του και εύχεται γα-

λήνη στο μεγάλο του ταξίδι!

Γωγώ Παπαθεοδώρου-Καραγιάννη

Βασιλική Χρήστου Μπουρτσουκλή

Στις 29 Οκτώβρη 2011, έφυγε από τη ζωή η **Βάσω Χρήστου Μπουρτσουκλή, σύζυγος του Χρήστου Μπουρτσουκλή (Τσιάκου)**, μετά από σύντομη ασθένεια σε νοσοκομείο των Αθηνών, σε ηλικία μόλις 71 ετών.

Η Βάσω είχε καταγωγή από τη Δημητσάνα και ήταν το γένος Θεοχάρη.

Εδώ και 45 περίπου χρόνια παντρεύτηκε το Χρήστο και εγκαταστάθηκαν στην Τρίπολη. Εκεί έφτιαξαν το σπιτικό τους και έζησαν μια

ζωή δημιουργική. Η Βάσω ήταν καλή σύζυγος και άριστη νοικοκυρά.

Η εξόδιος ακολουθία εψάλη στον Ιερό Ναό του Αγίου Κωνσταντίνου και Ελένης στο χωριό και ετάφη στο Κοιμητήριο του Αγίου Νικολάου, δίπλα στον άνδρα της Χρήστο, όπως ήταν και η επιθυμία της.

Καλό σου ταξίδι Βάσω.

Ι.Δ.Σ.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Στη μνήμη Χρονόπουλου Γιώργου
Αντί στεφάνου η οικογένεια Δημήτρη Σπυρ. Τσαγκαλάκη πρόσφεραν 50€

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστώ θερμά όλους τους συγγενείς, συγχωριανούς και φίλους, που συμμετείχαν με οποιονδήποτε τρόπο στο βαρύ πένθος για την απώλεια της συζύγου μου Έφης (Ιφιγένειας).

Παναγιώτης Γ. Σταματοπούλος

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ

Τριμηνιαίο δελτίο

Ιδιοκτησία
Σύλλογος Αρτεμισιωτών Αττικής
Γλάδστωνος 10 Αθήνα 10677
Τηλ: 210 6231889
Εκδότης - Δ/ντής:
Ι. Δ. Σταματοπούλος
Τηλ: 210 6231889
Κιν.: 6977 286581
Ετήσιες Συνδρομές: 30€
Εξωτερικού: 50€

Συντακτική επιτροπή:
Παπαθεοδώρου-Καραγιάννη Γωγώ
Ελένη Δάμη - Ζαρόκωστα
Σταματοπούλος Γιάννης Δημ.
Ρόκκας Γιώργος Ηλ.
Μπενεχούτσου Κωστούλα
Μπρότση-Αλωνιστιώτη Ειρήνη

Ηλεκτρονική Σχεδίαση - Εκτύπωση:
Εκδόσεις-Γραφικές τέχνες
Καρπούζη Αριστέα & Υιοί Ο.Ε.
Θεοδοσίου 23 Ίλιον (Ν. Λιόσια)
Τ.Κ. 13121
Τηλ-Fax: 210 2619003 - 210 2619696
e-mail: karpouzi@otenet.gr

Έφυγαν για πάντα από κοντά μας

Κώστας Βερβαινιώτης

Στις 25-11-2011 έφυγε από τη ζωή στο σπίτι του στην Αθήνα ο **Κώστας Βερβαινιώτης, δάσκαλος, σύζυγος της Αθηνάς Ανδρέα Μπενεχούτσου**. Η εξόδιος ακολουθία εψάλη στον Ιερό Ναό του Αγ. Κωνσταντίνου και Ελένης στο Κακούρι, στις 27-11-2011. Τον μεταστάνατα αποχαιρέτησαν ο **Πετρόπουλος Σωτήρης** από του Κάψια, ο δάσκαλος **Γιάννης Μπερδαλής** και ο Πρόεδρος του Συλλόγου Αρτεμισιωτών Αττικής **Γιάννης Δ. Σταματοπούλος** με τα ακόλουθα λόγια:

Αγαπητέ Κώστα.

Με συναισθήματα βαθιάς οδύνης, θλίψης και σπαραγμό ψυχής, ήρθαμε σήμερα εδώ για να σου απευθύνουμε τον ύστατο χαιρετισμό μας και να σε συνοδέψουμε στην τελευταία σου κατοικία.

Αλήθεια δεν θέλουμε να πιστέψουμε πως έφυγες από τη ζωή. Δεν είναι εύκολο σ' εμάς που σε γνωρίσαμε να συμβιβαστούμε με το γεγονός του θανάτου σου. Δεν ήταν ώρα να φύγεις. Είχες ακόμη χρόνια μπροστά σου για να χαρείς την οικογένειά σου και να προσφέρεις σ' αυτή.

Ο Κώστας γεννήθηκε στου Κάψια, τόπο που αγάπησε πολύ, από εξαιρετους γονείς, που μαζί με τα αγαπημένα του αδέρφια, μεγάλωσαν στα δύσκολα χρόνια στις δεκαετίες του τριάντα και τα χρόνια κατοχής, με πολλές δυσκολίες, αλλά με αρχές και αξίες και κυρίως με οικογενειακή αγάπη και θαλπωρή και έτσι του δημιούργησαν **ένα λαμπρό χαρακτήρα, ακέραιο, ήρεμο, ειλικρινή και ανεξίκακο**, αρετές που τον κατέστησαν αγαπητό στον κύκλο των γνωριμιών του.

Από μικρός έδειξε κλίση στα γράμματα και έτσι τελειώνοντας το Δημοτικό Σχολείο του Κάψια, πήγε στο Γυμνάσιο Τρίπολης, που διακρίθηκε για τη φιλομάθειά του.

Η Παιδαγωγική Ακαδημία Τρίπολης ήταν το επόμενο βήμα του Κώστα για την επαγγελματική του σταδιοδρομία, αν και είχε δυνατότητες για παραπάνω, πράγμα που δεν του το επέτρεψαν οι οικογενειακοί προϋπολογισμοί της εποχής εκείνης. Με ευκολία πέρασε στις εισαγωγικές εξετάσεις στην Ακαδημία.

Έτσι στις αρχές της δεκαετίας

του '50 ήταν δάσκαλος, σημαντικό για την εποχή εκείνη.

Μετά το στρατιωτικό του διορίστηκε δάσκαλος στη Βόρειο Ελλάδα, που υπηρέτησε για αρκετά χρόνια.

Στα μέσα της δεκαετίας του '60 ήλθε δάσκαλος στην Αττική. Τότε γνώρισε τη σύζυγό του Αθηνά, δασκάλα και αυτή και έτσι ένωσαν τις ζωές τους και έφτιαξαν μια δεμένη οικογένεια.

Τα χρόνια εκείνα γνώρισα και εγώ τον αγαπητό Κώστα, που πέρα από τη συγγενειά μας ένωσε μια βαθιά φιλία που ήταν διαρκής και αδιάκοπη.

Είχα την ευκαιρία, όλα αυτά τα χρόνια, να τον γνωρίσω από κοντά. Αυτό που με είχε εντυπωσιάσει, από την αρχή της γνωριμίας μας, ήταν το σπινθηροβόλο πνεύμα του αλλά κυρίως η αγάπη του για την οικογένειά του και τους συγγενείς του.

Για τα αδέρφια του και τα ανήψια του και από τα δύο σόγια, πάντα καμάρωνε για τις οικογενειακές και επαγγελματικές τους επιτυχίες και ήταν αρωγός στις προσπάθειές τους και πάντα δίπλα τους, κυρίως στα δύσκολα.

Σαν δάσκαλος όπου πέρασε άφησε εποχή, σαν εμπνευσμένος εκπαιδευτικός, γιατί ο Κώστας αγάπησε με πάθος το σχολείο και τους μαθητές του και αυτό το μαρτυρούν τόσο οι γονείς των μαθητών του όσο και οι ίδιοι οι μαθητές του. Το σπουδαίο πρότερο που είχε σαν εκπαιδευτικός ο Κώστας, ήταν ότι είχε την ικανότητα να μεταλαμπαδεύει ήθος, γνώση και υψηλά ιδανικά, ώστε οι μαθητές του να αποτελέσουν λαμπρά κοινωνικά πρότυπα.

Το Κακούρι ο Κώστας το αγάπησε όσο και το χωριό του Κάψια, αλλά και οι Κακουραίοι τον αγάπησαν σαν δικό τους άνθρωπο και ακόμη περισσότερο, γιατί όλα αυτά τα χρόνια που έζησε στο χωριό μας εκτίμησαν το ήθος του, την ειλικρίνειά του αλλά και την προσφορά του σ' αυτό.

Από την ίδρυση του Συλλόγου Αρτεμισιωτών Αττικής ήταν ενεργό μέλος, όχι μόνο με απλό ενδιαφέρον αλλά με άποψη και δημιουργικές προτάσεις, γιατί ο Κώστας ήταν άνθρωπος της προσφοράς προς το κοινωνικό σύνολο.

Στη ζωή του υπήρξε εργατικός σε υπέρτατο βαθμό, αποφασιστικός, τολμηρός, άνθρωπος της προόδου και της προσφοράς προς τους συνανθρώπους του.

Ως οικογενειάρχης υπήρξε άφογος σύζυγος και στοργικός πατέρας και μαζί με την Αθηνά ανέθρεψαν τα παιδιά τους Νίκο και Βαρβάρα, τα οποία φρόντισαν να μορφώσουν και να τους εμπνεύσουν ηθικές αρχές και υψηλά ιδανικά ώστε να γίνουν χρήσιμα άτομα στην κοινωνία.

Αγαπητέ Κώστα, σήμερα πορεύεσαι στην αιωνιότητα με ήρεμη τη συνείδηση, γιατί αμφίβολα δικαίωσες απόλυτα την ύπαρξή σου, ως κοινωνικός άνθρωπος, εξαιρετος οικογενειάρχης, καλός συγγενής και εκλεκτός φίλος, αφήνοντας αγαθές μνήμες στο πέρασμά σου, από την πρόσκαιρη ζωή.

Θα μας λείψεις, θα λείψεις από την οικογένειά σου, από τα αδέρφια σου, από τους συγγενείς σου, τους φίλους σου. Θα λείψεις από τους συγχωριανούς σου Καψαίους και Κακουραίους.

Όσο όμως θα ζούμε θα προσευχόμαστε στον Πανάγαθο Θεό να αναπαύσει τη ψυχή σου και να παρηγορήσει την οικογένειά σου που τόσο λάτρεψες.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Κακουραϊκής γης που θα σε σκεπάσει σε λίγη ώρα. **Καλό σου ταξίδι αγαπητέ Κώστα και εύχομαι ο πανάγαθος Θεός να σε κατατάξει μετά των Δικαίων.**

Αιωνία σου η μνήμη.

Ι. Δ. Σταματοπούλος

Γιώργος Νάτσης

Στις 18 Οκτώβρη ξημέρωσε η πιο πικρή μέρα της ζωής μου μέχρι σήμερα. Ο πολυαγαπημένος μου πατέρας έφυγε απ' αυτή τη ζωή. Δεν ξέρω αν ποτέ το αποδεχτώ ούτε εγώ ούτε τα υπόλοιπα μέλη της οικογενειάς μου. Προσωπικά έπεισα τον εαυτό μου να πιστεύω ότι θα με συντροφεύει μέχρις ότου κάποια στιγμή να τον συναντήσω. Δεν ξέρω αν μπορώ να περιγράψω μέσα σε λίγες γραμμές ποιος ήταν ο **Γιώργος Νάτσης**, σαν πατέρας, σαν σύζυγος, σαν φίλος, σαν άνθρωπος. Θεωρώ ότι οι λέξεις «εντιμότητα, τιμιότητα, ευγένεια, ανθρωπιά και φιλότιμο» στο πρόσωπό του είχαν βρει τον απόλυτο εκπρόσωπό τους. Δεν μου έκανε καθόλου εντύπωση, όταν άκουσα κάποιους φίλους του να τον αποκαλούν «άρχοντα». Αρχοντας υπήρξε σε όλη του τη ζωή και με αρχοντιά συμπεριφέρθηκε σε όλους τους ανθρώπους που τον περιέβαλλαν. Όταν όμως στέκομαι στο κεφάλαιο Γιώργος Νάτσης, σαν πατέρας, εκεί οι λέξεις χάνουν την αξία τους. Ούτε εγώ ούτε τα αδέρφια μου, μέχρι τη δύση της ζωής του έχουμε να θυμηθούμε κάτι πικρό ή άσχημο για εκείνον.

Η ζωή του μία διαρκής πάλη και ένας διαρκής αγώνας για να μας μεγαλώσει, να μας μορφώσει, να μας αποκαταστήσει. Πάντα δίπλα στο πλευρό μας σε ό,τι τον χρειαζόμασταν, να μας δίνει απόλυτα την αγάπη του, την στοργή του, την φροντίδα του, να λύνει κάθε είδους ανασφάλεια που είχαμε. Πάντα να αντιμετωπίζει την κάθε δυσκολία με απόλυτη ψυχραιμία και ιδιαίτερο χιούμορ. Και πάντα να προσπαθεί να μας εμψυχήσει αισθήματα ανθρωπιάς και τιμιότητας, τα οποία θεωρούσε καθοριστικά για την πορεία της ζωής μας. Βαθιά φιλοσοφημένος άνθρωπος με πολύ ανεπτυγμένο θρησκευτικό συναίσθημα, που καθόριζε την κάθε πράξη και απόφαση της ζωής του. Ποτέ δεν αρνήθηκε την βοήθειά του σε κανέναν και παρ' όλες τις δυσκολίες που αντιμετώπισε στη ζωή του, είχε την ικανότητα να βλέπει τη ζωή με αισιόδοξο μάτι και τους ανθρώπους με καλοπροαίρετη διάθεση. Δεν είναι τυχαίο ότι οι άνθρωποι, που τον γνώριζαν τον αγαπούσαν από την πρώτη στιγμή, ούτε ότι οι φίλοι του και συγγενείς του έκλαψαν και πικράθηκαν από την απώλειά του.

Πληθωρικός νους με ανεπτυγμένη τη διάθεση του χιούμορ και ιδιαίτερα ευαίσθητος σε ότι αφορούσε την οικογένειά του. Λάτρεψε την αγαπημένη του γυναίκα, που στάθηκε δίπλα του, όλα τα χρόνια, απόλυτη σύντροφος. Τον φρόντισε και τον περιποιήθηκε στις δύσκολες στιγμές του και η αγάπη του προς εκείνη πιστεύω πως θα την ακολουθεί συνεχώς. Λάτρεψε τα παιδιά του και έδωσε τα πάντα σ' αυτά.

Η ζωή του υπήρξε μια διαρκής προσφορά προς εμάς και θεωρώ ότι στην ψυχή του βρισκόμασταν πάντα στην πρώτη θέση.

Φρόντισε τους γονείς του μέχρι τη δύση της ζωής τους με ιδιαίτερη αγάπη, όπως επίσης και τον αγαπημένο του αδελφό, που ουσιαστικά τον μεγάλωσε και του στάθηκε σαν πατέρας. Με την ίδια όμως αγάπη περιέβαλε τα εγγόνια του και τους συντρόφους μας και ήταν ιδιαίτερα ευτυχισμένος και ικανοποιημένος για τις οικογένειες που δημιουρήσαμε. Πίστευε ακράδαντα και προσπάθησε να μας εμψυχήσει ότι το ήθος, οι αξίες και οι αρχές, που παίρνει ο άνθρωπος μέσα από την οικογένειά του, είναι καθοριστικά στοιχεία για μια ενάρετη και έντιμη ζωή.

Αυτά μας πρόσφερε ο Γιώργος Νάτσης, σαν πατέρας και ήταν η μεγαλύτερη κληρονομιά που θα μπορούσε να μας αφήσει. Τώρα εκεί που βρίσκεται κοντά στους ανθρώπους που αγάπησε, στο πολυαγαπημένο μας χωριό, που ποτέ δεν ξέχασε και που στα χώματά του ήθελε να αναπαυθεί το κορμί του, όταν θα έφευγε απ' αυτόν τον κόσμο, για να μπορεί «ν' αγναντεύει» τα βουνά του και «να μυρίζει» τον καθαρό αέρα, τώρα πιστεύω ότι ολοκλήρωσε έναν ευτυχισμένο κύκλο ζωής, παρά τις αντίξοες και δύσκολες καταστάσεις και καιρούς που βίωσε. Η αύρα του και η ψυχή του όμως είναι πάντα μέσα στην δική μας ψυχή, της γυναίκας του και των παιδιών του. Είναι ό,τι πολυτιμότερο μας άφησε και αυτό θα καθοδηγεί τα μετέπειτα χρόνια της ζωής μας. Ο Θεός, που ήταν πάντα ο καθοδηγητής της δικής του ζωής, ας τον δεχτεί κοντά του σαν ένα καλό χριστιανό, που προσπάθησε σε όλη του τη ζωή να είναι. Γλυκιέ μου πατέρα, η μόνη έλλειψη από την απώλειά σου, που μας πικραίνει, είναι η αστείρευτη πηγή του χιούμορ σου, το γέλιο σου, η φωνή σου. Όλα τα άλλα είναι και θα παραμείνουν ολοζώντανα μέσα στην ψυχή μας.

Στον αγαπημένο σύζυγο η σύντροφός του Τρισεύγενη και στον αγαπημένο πατέρα τα παιδιά του Νικόλαος, Χρυσούλα και Σταυρούλα ένα μεγάλο ευχαριστώ για όσα μας έδωσε και για όσα μας άφησε.

Τα παιδιά σου

Γιώργος Κων/νου Χρονόπουλος

Για το μεγάλο ταξίδι της ζωής έφυγε στις 19 Οκτώβρη 2011 ένας δικός μας άνθρωπος, αφού οι ρίζες του ήταν από το Κακούρι, ο **Γιώργος Χρονόπουλος κάτοικος Τρίπολης**.

Ο **Γιώργος ήταν γιος της Μαρίτσας Σωτ. Τσαγκαλάκη (αδελφή του Γιάννη, Σπύρου και Βασίλη Τσαγκαλάκη)**. Έζησε τα παιδικά του χρόνια στην Τρίπολη, όπου τελείωσε τις γυμνασιακές του σπουδές.

Στη συνέχεια σπούδασε οικονομικά και εργάστηκε στον ΟΤΕ, όπου ανήλθε στις ανώτατες βαθμίδες της ιεραρχίας επιτυχώς.

Τον γνώρισα στις αρχές της δεκαετίας του '90 και με είχε εντυπωσιάσει η απλότητα και η ευθύτητα του χαρακτήρα του αλλά προπαντός η αγάπη του για το χωριό μας.

Πάντα μου διηγιόταν τις ωραίες παιδικές ανα-

μνήσεις που είχε από το χωριό, που ερχόταν κυρίως τα καλοκαίρια, στα περιβόλια των θείων του.

Ήταν παντρεμένος και είχε δύο παιδιά που μεγάλωσε με αγάπη και τα σπούδασε. Τα τελευταία χρόνια είχε συνταξιοδοτηθεί και είχε αφοσιωθεί στην οικογένειά του που δυστυχώς δεν μπόρεσε να χαρεί όπως επιθυμούσε.

Μετά από σύντομη ασθένεια έφυγε από τη ζωή σε ηλικία μόλις 62 χρόνων.

Εύχομαι ο Μεγαλοδύναμος να δίνει κουράγιο στην οικογένειά του και να αναπαύσει τη ψυχή του.

Καλό σου ταξίδι Γιώργο.

Ι. Δ. Σταματοπούλος

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια στην οικογένεια του Γιώργου Νάτση, που υπήρξε ιδρυτικό μέλος του Συλλόγου μας και ήταν πάντα παρών σε όλες του τις εκδηλώσεις.

Εκδρομή στη Βουλή των Ελλήνων - Ιερό Βράχο Ακρόπολης - Νέο Μουσείο Ακρόπολης

Συνέχεια από την 1η σελ.

1836. Η λειτουργία του κτιρίου ως Μεγάρο Βουλής ξεκίνησε το Νοέμβριο του 1929, αφού έγιναν οι κατάλληλες αρχιτεκτονικές προσαρμογές. Πρώτα οδηγήθηκαν και καθίσσαμε στα έδρανα της μεγάλης αίθουσας συνεδριάσεων του Κοινοβουλίου. Η Ξεναγός μας ενημέρωσε για την ιστορία του κτιρίου, της μεγάλης αυτής αίθουσας συνεδριάσεων,

τον κανονισμό λειτουργίας και την χωροθέτηση του χώρου στα κόμματα. Βεβαίως δεν έλειψε και το χιούμορ όταν η Ξεναγός μας ανακοίνωσε τα έδρανα που είχαν δεσμευτεί και κάθονταν οι βουλευτές κάθε κόμματος. Άλλος έλεγε ότι κάθισα στη σωστή θέση, άλλος ότι κάθισα σε λάθος θέση και πρέπει να μετακινηθώ αλλού. Μετά οδηγήθηκαν στην αίθουσα του ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ. Είναι μια μεγάλη αίθουσα όπου εκτίθεται σε φωτογραφικό και έντυπο υλικό η σύγχρονη ιστορία της Ελλάδος, από τον Βενιζέλο έως σήμερα. Η Ξεναγός μας έκανε μια πολύ ωραία και αναλυτική ενημέρωση και έτσι όλοι αποχωρήσαμε ευχαριστημένοι γι' αυτά που είχαμε δει και ακούσει. Την ώρα της αποχώρησής μας γινόταν και η μεγάλη αλλαγή της φρουράς του μνημείου του Αγνώστου Στρατιώτη. Διμοιρίες ευζώνων, σε άψογο σχηματισμό, κατέβαιναν την Βασιλίσσης Σοφίας συνοδεύοντας την φρουρά του μνημείου. Έτσι μας δόθηκε η ευκαιρία να παρακολουθήσουμε, όσο μπορούσαμε βέβαια μιας και είχε συγκεντρωθεί πάρα πολύς κόσμος, το εντυπωσιακό τελετουργικό της αλλαγής της φρουράς.

Κατόπιν αναχωρήσαμε με το λεωφορείο για τον Ιερό Βράχο της Ακρόπολης. Εκεί μας περίμεναν και οι υπόλοιποι συγχωριανοί μας από την Αθήνα. Λόγω του μεγάλου αριθμού συμμετεχόντων ο Σύλλογός μας είχε φροντίσει να κλείσει δύο Ξεναγούς. Χωριστήκαμε σε δύο ομάδες και ανηφορίσαμε με την καθοδήγηση της αντίστοιχης Ξεναγού προς κορυφή. Ο καιρός ήταν ιδανικός, ηλιόλουστη μέρα, ζεστή με ελαφρά συννεφάκια, ό,τι πρέπει για τέτοια ανάβαση. Από τους πρόποδες του Ιερού αυτού Βρά-

χου νοιώθεις την ιερότητα του χώρου, νοιώθεις ότι εισάγεσαι σε ένα μεγαλείο. Σε όλη την διαδρομή η Ξεναγός με τις πληροφορίες που μας έδινε μας υπέβαλλε ακόμα περισσότερο. Αφού αγναντέψαμε από πάνω το Θέατρο του Ηρώδη του Αττικού, φτάσαμε στα εντυπωσιακά Προπύλαια της Ακρόπολης. Η Ξεναγός μας ενημέρωσε για την ιστορία τους, τον συμβολισμό τους και μας έδειξε εικόνες όπως ήσαν τότε. Ήταν μια

αντάξια είσοδος ενός μοναδικού και μεγαλοπρεπές χώρου, της Ακρόπολης. Περνώντας τα Προπύλαια, ατενίζεις από κάτω και με την κατάλληλη γωνία τον ΠΑΡΘΕΝΩΝΑ. Μεγαλείο, σκιρτά ο Νούς σου αλλά και η καρδιά σου. Όλη σου η προσοχή είναι στραμμένη σε αυτό το οικοδόμημα που εκπέμπει δύναμη, αρμονία αλλά και γνώση. Καθώς πλησιάζουμε, εντυπωσιάζομαστε ακόμη περισσότερο. Κίονες τέλεια λαξευμένοι και το μονοκόμματο γιγάντιο λαξευμένο μάρμαρο σε μεγάλο ύψος σε αφήνουν άφωνο. Η Ξεναγός μας κάνει μια πολύ καλή ενημέρωση και με τη χρήση κατάλληλου φωτογραφικού υλικού για το πως ήταν ο Παρθενώνας στη τελική του μορφή πριν καταστραφεί, τον συμβολισμό του, τις ενσωματωμένες αναλογίες του, την αρχιτεκτονική του, την χρήση του και άλλα πολύ σημαντικά στοιχεία. Βεβαίως η επίσκεψη στην Ακρόπολη περιλάμβανε και το Ερεχθείο με τις εντυπωσιακές Καρυάτιδες καθώς και το μνημείο αφιερωμένο στο Μανώλη Γλέζο και τον Μιχάλη Σάντα που κατέβασαν την γερμανική φασιστική σημαία και ανήρτησαν την ελληνική στα χρόνια της Γερμανικής Κατοχής.

Έτσι σιγά – σιγά, γεμάτοι υπερηφάνια, τελειώσαμε την επίσκεψη στην Ακρόπολη και αρχίσαμε να καταφορίζουμε ρίχνοντας μια τελευταία ματιά στο Παρθενώνα λες και θέλαμε να κρατήσουμε για πάντα μέσα μας αυτή την αρμονία και την διάθεση για δημιουργία.

Συνεχίσαμε, κάθε ομάδα με την Ξεναγό της, την μικρή πορεία προς το Νέο Μουσείο της Ακρόπολης. Ένα από τα καλύτερα Μουσεία του κόσμου, αντάξιο των εκθεμάτων του. Η Ξεναγήσή μας από την Ξεναγό,

μας βοήθησε πολύ να ολοκληρώσουμε την νοητική και συναισθηματική μεταφορά στον Αρχαίο Ελληνικό Κόσμο. Να αντιληφθούμε ακόμη καλύτερα το επίπεδο και το ενδιαφέρον των προγόνων μας και να θαυμάσουμε τα έργα τους. Τα εκθέματα πάρα πάρα πολλά και σημαντικά. Χρειάζεται ειδική ξεχωριστή επίσκεψη σε αυτό το Μουσείο για να μπορέσεις να θαυμάσεις όλη αυτή τη δημιουργία. Εμείς βέβαια, παρά την κούραση από τις προηγηθείσες επισκέψεις στους άλλους χώρους και την

ημένοι διότι η συγχωριανή μας θεία Αγγαία Αντωνοπούλου, όταν κατεβήκαμε από τον Ιερό Βράχο της Ακρόπολης και κατευθυνθήκαμε για το Νέο Μουσείο της Ακρόπολης, παραπάτησε και έπεσε. Ένα παραπάτημα που θα μπορούσε να συμβεί σε οποιονδήποτε. Δυστυχώς αυτό το πέσιμο προκάλεσε ένα ρογμώδες κάταγμα στο άνω μέρος του οστού του μηρού. Στενοχωρηθήκαμε και συγκινηθήκαμε πάρα πολύ όλοι μας. Η κόρη της Δήμητρα με τον γαμπρό της Χρήστο Ρόκκα, που συμμετείχαν στην εκδρομή,

επιλεκτική Ξεναγήση από την Ξεναγό μας, καταφέραμε να πάρουμε ό,τι καλύτερο γινόταν από αυτή την επίσκεψη.

Γεμάτοι εμπειρίες, πλούσιοι σε νέα ερεθίσματα αλλά και κουρασμένοι ολοκληρώσαμε τις προγραμματισμένες επισκέψεις μας και κατευθυνθήκαμε προς το Μοναστηράκι για φαγητό και χαλάρωση. Απολαύσαμε το φαγητό στα παραδοσιακά ψητοπωλεία του και χαλαρώσαμε κάνοντας μια βόλτα στους δρόμους του με τα εμπορικά καταστήματά του. Επιστρέψαμε στο χωριό αλλά και οι συγχωριανοί μας Αθηναίοι στα σπίτια τους, σχεδόν ικανοποιημένοι από αυτή την μοναδική και πλούσια σε ποιοτικά ερεθίσματα εκδρομή. Λέμε σχεδόν ικανοποιημένοι, και όχι απόλυτα ικανοποιη-

την συνόδευσαν με ασθενοφόρο σε εφημερεύον Νοσοκομείο της Αθήνας και από εκεί στο Παναρκαδικό Νοσοκομείο της Τρίπολης, όπου και χειρουργήθηκε με απόλυτη επιτυχία. Η σκέψη και οι ευχές όλων μας ήταν μαζί της όλο αυτό το διάστημα. Ευχόμαστε ολόψυχα στη θεία Αγγαία περαστικά και σιδερένια και την περιμένουμε να συμμετάσχει με μεγαλύτερη αποφασιστικότητα σε επόμενη δραστηριότητα του Συλλόγου μας. Μας δίνει ικανοποίηση το γεγονός ότι η αποθεραπεία πάει πολύ καλά και είναι κοντά στο να το ξεπεράσει πλήρως.

ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΤΕΜΙΣΙΟΥ

Το Άστρο της Βηθλεέμ και στοχασμοί ελπίδας

Συνέχεια από την 1η σελ.

καταστάσεις.

Έχει περάσει τις συμπληγάδες πληρώνοντας φόρους αίματος και καταστροφών πρωτοφανών! Ωστόσο πάντα σήκωνε κεφάλι.

— Το έχει η μοίρα της να συνυπάρχει, να αναγεννάται από την τέφρα της.

Στα μυθικά χρόνια έλεγε ότι οι Έλληνες, και δη οι Αρκάδες, ήταν **ομοτράπεζοι των θεών**.

Μπορεί να μην είναι έτσι, αλλά η ιστορία της φυλής μας διδάσκει ότι μέσα μας έχουμε κάτι το **δυνατό**, κάτι το ξέχωρο. Ένα φως θείο, ένα **Αστέρι**, που αν τον βρούμε και το ακολουθήσουμε μεγαλουργούμε! Και όντως έτσι είναι!

Το Άστρο της Γέννησης του Ιησού το Αστέρι των Μάγων, για το οποίο κάνουν λόγο τα δύο από τα τέσσερα ευαγγέλια το Κατά Λουκά και το Κατά Ματθαίο, είναι το άστρο της Μεγάλης Προσδοκίας.

Μοιάζει να οδηγεί συνεχώς την ανθρωπότητα από το **αθέβαιο** παρελθόν στο **Άδηλο Μέλλον!**

Για τους επιστήμονες η κίνηση του Αστέρου αυτού είναι ανεξήγητη. Εμφανίστηκε μια μόνο φορά με κίνηση από Βορρά προς Νότο σε αντίθεση με την πορεία των ουρανίων σωμάτων που είναι από Ανατολάς προς Δυσμάς.

Ο **Κέπλερ** ο μεγάλος αστρονόμος (1604), έδωσε την εξήγηση ότι ο Αστέρας είναι φαινόμενο στη μεγάλη σύνοδο των αστερισμών **Διός, Άρεως και Κρόνου** που έγινε εκείνα τα χρόνια και το ονόμασε υπερκαινοφανές αστρικό φαινόμενο, που οδήγησε τους Μάγους στη Βηθλεέμ.

Μια πλήρη θεωρία και ερμηνεία για τον Αστέρα των Μάγων διατύπωσε και ο Έλληνας αστρονόμος Κώστας Χασάπης στο έργο του **«Αστέρας της Βηθλεέμ»** το 1970.

Κατ' αυτόν ο Αστέρας προέκυψε από την λάμψη της σπάνιας συνόδου των επτά πλανητών της αρχαιότητας, συμπεριλαμβανομένων του Ηλίου και της Σελήνης που

έγινε τα χρόνια εκείνα!

Όπως και νάχουν τα πράγματα ο Αστέρας αυτός είναι ένα πραγματικό γεγονός και αγγίζει τα όρια του **Υπερβατικού Φαινομένου**. Αυτό υποστηρίζει ο θεός Χρυσόστομος και άλλοι πατέρες της εκκλησίας μας όπως και ο Άγιος Νεκτάριος πιο σύγχρονος ομολογεί — ότι το Αστέρι των Χριστουγέννων ήταν... θεία δόξα και ουχί φυσικό φαινόμενο, για να οδηγήσει τους Μάγους στην Ιερουσαλήμ.

Στη συνέχεια χάθηκε και εμφανίστηκε για να τους οδηγήσει στη Βηθλεέμ!!

Ας είναι και φέτος το Αστέρι των Μάγων αστέρι της Μεγάλης Προσδοκίας, για όλο τον κόσμο.

Ας βρούμε όλοι μας το δικό του φως μέσα μας και ας προχωρήσουμε παρ' όλες τις δυσκολίες.

Το θείο φως ανοίγει δρόμους.

Γωγώ Παπαθεοδώρα-Καραγιάννη

Εορτασμός της 28ης Οκτωβρίου 1940 στο Κακούρι

28 Οκτωβρίου και ολόκληρος ο ελληνισμός γιόρτασε το μεγάλο ιστορικό ΟΧΙ.

Τον πρωτεύοντα ρόλο την ημέρα αυτή τον έχουν τα σχολεία. Εμείς, φέτος, μετά το κλείσιμο του σχολείου, γιορτάσαμε χωρίς τα παιδιά και κυρίως χωρίς τη γαλανόλευκη στη μέση της εκκλησιάς. Αυτό μας λύπησε πολύ.

Τον πανηγυρικό της ημέρας εκφώνησε ο κ. Σταματόπουλος, Πρόεδρος του Συλλόγου Αθηνών και θύμα πολέμου, αφού ο πατέρας του, όπως όλοι γνωρίζουμε, πολέμησε και έμεινε για πάντα στ' Αλβανικά βουνά.

Η ομιλία του Γιάννη ήταν μία κατάθεση ψυχής. Κατάφερε με τις λεπτομερείς αναφορές του στα γεγονότα, να μας μεταφέρει νοερώς στις ιστορικές εκείνες στιγμές, να νιώσουμε υπερήφανοι και να συνειδητοποιήσουμε ότι τίποτα δεν μπορεί να γονατίσει την ελληνική ψυχή.

Το εκκλησίασμα συγκινήθηκε πολύ στο άκουσμα της λέξης «πατέρας μου» και των ονομάτων των άλλων συγχωριανών, που έδωσαν το αίμα τους στον αγώνα αυτό.

Ελένη Β. Δάμη-Ζαρόκωστα

28^η Οκτωβρίου 1940

**Αιδεσιμότατε,
Αγαπητοί συγχωριανοί,
Αγαπητά παιδιά,**

Η 28^η Οκτωβρίου 1940 είναι μια ημερομηνία σημάδια τόσο για την πορεία του Ελληνικού έθνους όσο και για μένα προσωπικά, γιατί έχει σημαδέψει την πορεία της ζωής μου.

Η σημερινή ομιλία μου αποτελεί εκπλήρωση ενός χρέους ζωής στη μνήμη του πατέρα μου αλλά είναι ταυτόχρονα και φόρος τιμής στη μνήμη και των άλλων συγχωριανών μας, που έπεσαν και αυτοί υπέρ πατρίδος στα Αλβανικά βουνά και αλλού.

Στην ομιλία μου αυτή δεν σκοπεύω να παραθέσω το χρονικό του ΟΧΙ, που είναι σε όλους μας λίγο ή πολύ γνωστό, αλλά θα προσπαθήσω να φωτίσω άλλες πλευρές του και συγκεκριμένα αυτές που αφορούν το χωριό μας.

Σήμερα η συγκίνηση για μένα είναι μεγάλη, γιατί από τη θέση αυτή που βρίσκομαι τώρα, πριν 63 χρόνια σαν μαθητής του Δημοτικού Σχολείου είχα απαγγείλει ένα ποίημα για την 28^η Οκτωβρίου 1940, τότε που τα γεγονότα του πολέμου ήταν νωπά, που ακόμη θυμάμαι την πρώτη στροφή.

**Πάνω στα βουνά τα Αλβανικά
πρώτος ο πατέρας μου έχει πέσει
και είναι στων ηρώων πια τη θέση**

Στην μνήμη μου έχει αποτυπωθεί ανεξίτηλα η εικόνα των μαυροφορεμένων γυναικών του χωριού, με πρώτες στη σειρά τη μάνα μου και τη θεία μου την Ευδοξία, αλλά και των άλλων γυναικών, που ήταν συγγενείς των θυμάτων των πολέμων και ήταν πολλές. Στο άκουσμα αυτής της στροφής του ποιημάτων μου ξέσπασαν όλες σε γοερά κλάματα. Δεν σας κρύβω ότι κάθε χρόνο, στην επέτειο της 28^{ης} Οκτωβρίου 1940, η εικόνα αυτή έρχεται βσανιστικά στη μνήμη μου και νιώθω ένα κόμπος στο λαιμό και ένα σφίξιμο στην καρδιά.

Σήμερα είμαστε εδώ, για να αποτίσουμε τον οφειλόμενο φόρο τιμής στην ηρωική γενιά του '40, τη γενιά του ΟΧΙ.

Εκείνη τη γενιά, που έγραψε μια από τις λαμπρότερες σελίδες της σύγχρονης ιστορίας του ελληνικού έθνους, αλλά και να τιμήσουμε τον Κακουραίο ήρωες, που έπεσαν στα Αλβανικά βουνά και αλλού.

Η 28^η Οκτωβρίου ανήκει στην ιστορία. Σ' εμάς ανήκει η υποχρέωση να τιμήσουμε «λόγω» και «έργω» την επέτειο της μεγάλης ημέρας.

Το έπος του '40 άρχισε το πρωί της 28^{ης} Οκτωβρίου του 1940 και γράφτηκε με το αίμα των μαχητών της νεώτερης Ελλάδος πάνω στα βουνά της Αλβανίας, ενάντια στις σιδηρόφρακτες φασιστικές στρατιές του Μουσολίνι. Πέρασαν εβδομήντα ένα χρόνια από την ημέρα εκείνη που η φωνή της ιστορίας καλούσε τους Έλληνες να δώσουν το παρόν στον αγώνα του ελεύθερου κόσμου κατά του φασιστικού ολοκληρωτισμού. Αγώνα, που από την έκβασή του θα κρινόταν η τύχη του κόσμου.

Οι ελληνικές νίκες στα βουνά της Βορείου Ηπείρου ήταν οι πρώτες αχτίδες ελπίδας στο βαθύ σκοτάδι που σκέπαζε τότε την Ευρώπη και η αρχή του τέλους για τις δυνάμεις του άξονα.

Οι Έλληνες φαντάροι υπερασπίστηκαν τα πάτρια εδάφη και την ανεξαρτησία του Έθνους με θάρρος και αυταπάτη. Αποδύθηκαν δε με πάθος σε ένα λυσοαλό αγώνα κατά του Ιταλού κατακτητή και πολέμησαν σκληρά όχι μόνο τις στρατιές του Μουσολίνι αλλά και έναν ακόμη εχθρό πιο σκληρό και απρόβλεπτο, το βαρύ χειμώνα, τη βροχή, το αφόρητο κρύο και το πυκνό χιόνι στα κακοτράχαλα και δύσβατα βουνά της Αλβανίας.

Η αγωνιστικότητα των Ελλήνων φαντάρων υπήρξε απaráμιλλη και αναγνωρίστηκε όχι μόνο από τους συμμάχους μας αλλά και από τους εχθρούς μας.

Οι Έλληνες στρατιώτες υπήρξαν ο ταπεινός «Δαυίδ» που νίκησε τον παντοδύναμο «Γολιάθ» με θάρρος και ανδρεία, που εντυπωσίασαν την παγκόσμια κοινή γνώμη, τόσο ώστε ο Βρετανός Πρωθυπουργός Τσώρτσιλ να αναφέρει για την ανδρεία των Ελλήνων.

«Στο εξής δεν θα λέγεται ότι οι Έλληνες πολεμούν σαν ήρωες, αλλά ότι οι ήρωες πολεμούν σαν Έλληνες».

Το έπος του '40 αλλά και η κατοχή που ακολούθησε στοί-

χισαν ακριβώς στον Ελληνικό λαό, τόσο σε άψυχο όσο και έμψυχο υλικό.

Ας δούμε με αριθμούς, πόσο χρόνο αντιστάθηκε η Ελλάδα τους κατακτητές αλλά και οι υπόλοιπες Ευρωπαϊκές Χώρες, για να κατανοήσουμε το μεγαλείο του έπους του '40.

Η Ελλάδα αντιστάθηκε στους Ιταλούς και Γερμανούς κατακτητές 219 ημέρες, όταν η Νορβηγία μόλις 61 ημέρες, η Γαλλία 43 ημέρες, η Πολωνία 30 ημέρες, η Τσεχοσλοβακία και Δανία 0 ημέρες, ενώ άλλες χώρες παραδόθηκαν χωρίς καμία αντίσταση.

Οι ανθρώπινες απώλειες ενάντια στην εισβολή των ιταλικών και γερμανικών στρατευμάτων ήταν 13.679 φαντάροι μας.

Στη διάρκεια της Κατοχής τα κατοχικά στρατεύματα εκτέλεσαν 84.165 άνδρες, γυναίκες και παιδιά. Οι συνολικές απώλειες, των Ελλήνων, από τις μάχες, τις εκτελέσεις και τις κακουχίες ανήλθαν στους 750.000, που σε ποσοστό ήταν το 10% του πληθυσμού, όταν το αντίστοιχο ποσοστό σε άλλες χώρες ήταν: Σοβιετική Ένωση 2,8%, Ολλανδία 2,2%, Γαλλία 2,0%, Γιουγκοσλαβία 1,7%, Και Βέλγιο 1,5%

Οι αριθμοί δείχνουν το φόρο αίματος που πλήρωσε η πατρίδα μας στο Β' Παγκόσμιο πόλεμο. Από τους 13.679 φαντάρους μας, που έπεσαν κατά την αντίσταση στην Ιταλο-Γερμανική εισβολή, οι 7.976 έπεσαν ηρωικά στα πεδία των μαχών στη Βόρειο-Ηπειρο και παραμένουν ακόμα εκεί μέχρι σήμερα θαμμένοι σε ομαδικούς τάφους, πολλοί σε άγνωστες θέσεις, χωρίς μνήματα. Αυτή η απaráδεκτη κατάσταση οφείλεται στο γεγονός ότι όλες οι ελληνικές Κυβερνήσεις μέχρι σήμερα, για λόγους πολιτικών σκοπιμοτήτων, δεν έχουν κάνει σχεδόν τίποτα, ώστε οι ήρωες του έπους του '40 να ταφούν σε νεκροταφεία. Αντίθετα οι Ιταλοί μετά τη λήξη του πολέμου πήραν όλους τους νεκρούς τους από την Αλβανία.

Οι ήρωες του '40 δεν απαιτούν αλλά περιμένουν τις επίσημες ελληνικές αρχές να πράξουν το καθήκον τους, ώστε οι ψυχές των νεκρών ηρώων να αναπαυθούν εν ειρήνη. Αυτή είναι και η επιθυμία όλων εμάς των επιγόνων τους, ας ελπίσουμε ότι αυτό θα γίνει σύντομα και έτσι θα κλείσει μια μεγάλη εθνική πληγή, που είναι ανοικτή πάνω από εβδομήντα χρόνια.

Η Αρκαδία έλαβε μέρος στο έπος του '40 με το 11^ο Σύνταγμα, που από την πρώτη στιγμή βρέθηκε στην πρώτη γραμμή του μετώπου και έλαβε μέρος στις νικηφόρες μάχες στα Αλβανικά βουνά.

Το 11^ο Σύνταγμα έλαβε μέρος στην απελευθέρωση των μεγάλων πόλεων του Βορείου Ηπείρου, Κορυτσάς, Χιμάρας, Τεπεγενικά, σκορπίζοντας ενθουσιασμό και εθνική υπερηφάνεια σε όλη την Ελλάδα.

Το τίμημα των Αρκαδίων στις νικηφόρες μάχες στα Αλβανικά βουνά ήταν 1912 φαντάροι μας, που έπεσαν στα πεδία των μαχών, δηλαδή το 25% των πεσόντων στο Αλβανικό μέτωπο. Ποσοστό, που είναι το μεγαλύτερο από οποιοδήποτε άλλο νομό της χώρας.

Στο μνημείο που στήθηκε, πρόσφατα, στο χώρο του 11^{ου} Συντάγματος στην Τρίπολη προς τιμή των Αρκαδίων πεσόντων, με ιδιωτική πρωτοβουλία, αναγράφονται τα ονόματα όλων των πεσόντων μαχητών και είναι ο αδιάψευστος μάρτυρας αυτής της μεγάλης προσφοράς των Αρκαδίων ηρώων στο έπος του '40.

Το χωριό μας, στον πόλεμο του 1940 είχε μεγάλη συμμετοχή σε έμψυχο υλικό.

Πάνω από 40 νέοι του χωριού μας βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή του μετώπου και άλλοι τόσοι στα μετώπισθεν. Όσοι επέζησαν από τη φρίκη του πολέμου είχαν να διηγηθούν φοβερές ιστορίες για τις μάχες που έδωσε ο Ελληνικός στρατός στα βουνά της Αλβανίας και ο καθένας είχε την δική του Οδύσσεια κατά την επιστροφή του στο χωριό με τα πόδια από την Αλβανία, όταν κατέρρευσε το μέτωπο. Δυστυχώς αυτές οι μαρτυρίες δεν έχουν καταγραφεί.

Η προσφορά του χωριού μας ήταν:

Τρεις Κακουραίοι να μείνουν για πάντα στα Αλβανικά βουνά και παραμένουν ακόμη εκεί, για να φυλάνε Θερμοπίλυες, χωρίς μνήματα σε άγνωστες θέσεις ταφής χωρίς κανέναν να μπορεί να ανάψει ένα κερι στο μνήμα τους και ο πόνος είναι βαρύς και βουβός για μας τους επιγόνους τους και είναι:

Ο ΜΠΡΟΤΣΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ, δάσκαλος, γιος του Κωνσταντή και της Χριστίτσας Μπρότση (Μποτσιώλα) μόλις 29 ετών με ελπιδοφόρο μέλλον. Άφησε τις αίθουσες του Σχολείου του στο Πικέρνι, που ήταν δάσκαλος και βρέθηκε στην πρώτη γραμμή του μετώπου, από την έναρξη του πολέμου. Τραυματίστηκε θανάσιμα στις 9 Μαρτίου του 1941 και υπέκυψε στα τραύματά του στις 15 Μαρτίου στο Β' πεδινό χειρουργείο, στο χωριό Κοσίνα της Βορείου Ηπείρου. **Ετάφη στο πρόχειρο νεκροταφείο της περιοχής.**

Ο ΡΟΚΚΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, αγρότης, 28 ετών, γιος του Κωνσταντή και της Θεοφάνης Ρόκκα. Δραστήριος και δημιουργικός σε θέματα γεωργίας. Υπηρέτησε στο 51^ο Σύνταγμα πεζικού και έπεσε μαχόμενος για την υπεράσπιση του ματωμένου 731 υψώματος στις Κα-

μαράτες της Βορείου Ηπείρου, στις 11-2-1941. **Ετάφη σε άγνωστο μέρος της περιοχής.**

Ο ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ, 31 ετών, ο πατέρας μου, γιος του Δημήτρη και της Γιωργίτσας Σταματόπουλου (Τσιούγκου). Άφησε το κοπάδι του στο προβατοσιούλι και βρέθηκε στην πρώτη γραμμή του μετώπου, από την έναρξη του πολέμου. **Στις 9 Μαρτίου 1941 τραυματίστηκε θανάσιμα και υπέκυψε την επομένη ημέρα στο Β' Πεδινό Χειρουργείο στο χωριό Κοσίνα της Βορείου Ηπείρου, που είχε μεταφερθεί. Ετάφη στο πρόχειρο Νεκροταφείο της περιοχής. Ο πατέρας μου και ο δάσκαλος ο Μπρότσης έχουν ταφεί στο ίδιο νεκροταφείο, στην Κοσίνα.**

Πέρα από τους τρεις ήρωες που έμειναν για πάντα στα Αλβανικά Βουνά είχαμε και δύο άλλους νεκρούς.

ΤΟ ΓΚΟΝΟ ΔΗΜΗΤΡΗ, γεωργό και οικοδόμο, 30 ετών. Γιος του Χαράλαμπος και της Κωνσταντίνης Γκόνου, βρέθηκε με το 51^ο Σύνταγμα πεζικού από την αρχή του πολέμου στην πρώτη γραμμή. Την παραμονή του θανάσιμου τραυματισμού του βρέθηκε με τον πατέρα μου και το Γιάννη το Ρόκκα και μάλιστα κοιμήθηκαν στο ίδιο αμπρί και οι τρεις. Ήταν και για τους τρεις η τελευταία τους συνάντηση. Την επόμενη ημέρα τραυματίστηκε και μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο Ιωαννίνων, πρέπει να ήταν στα μέσα του Γενάρη του 41. Στις 23 Γενάρη, λόγω της σοβαρής κατάστασής του μεταφέρθηκε σε νοσοκομείο των Αθηνών. **Υπέκυψε στα τραύματά του, μετά από πολλαπλές εγχειρήσεις, στις 26 Αυγούστου του 1941. Ο ενταφιασμός του έγινε στο νεκροταφείο της Κηφισιάς.**

ΤΟ ΜΠΡΟΤΣΗ ΑΘΑΝΑΣΙΟ, ανθυπολοχαγό, γιο του Φώτη Μπρότση, συγγενή του Δάσκαλου. Δυστυχώς δεν βρέθηκαν στοιχεία για το πρόσωπό του, ούτε και στο Αρχείο της Ιστορίας του Στρατού. Η οικογένειά του είχε φύγει από το χωριό πολλά χρόνια πριν τον πόλεμο και είχε αποκοπεί από αυτό.

Η τελευταία μάχη του πολέμου δόθηκε στην Κρήτη από τις 20-30 Μαΐου του 1941. Οι Έλληνες φαντάροι όταν επέστρεψαν από το μέτωπο μετά την κατάρρευση του, οργανώθηκαν σε αντιστασιακές οργανώσεις και μαζί με τον ηρωικό Κρητικό λαό έδωσαν ένα ακόμη μάθημα ανδρείας και ηρωισμού στο Γερμανό κατακτητή.

Στη μάχη της Κρήτης έλαβε μέρος και ο ηρωικός ταγματάρχης ΨΙΜΟΥΛΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ετών 39 γιος του Κωνσταντή και τις Βασιλικής Ψιμούλη (Βέτα).

Έπεσε ηρωικά μαχόμενος τους Γερμανούς αλεξιπτωτιστές, στο Γαλατά Κρήτης, στις 20 Μαΐου του 1941.

Στην κατοχή το χωριό μας είχε ένα ακόμα θύμα και αυτός είναι ο **ΚΑΡΑΤΖΙΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ γεωργός ετών 30 γιος του Παναγή Καρατζιά που εκτελέστηκε το 1944, στο Χιλιομόδι Κορινθίας από τους Γερμανούς κατακτητές σε αντεκδίκηση της επίθεσης αντιστασιακών οργανώσεων στο τρένο που μετέφερε Γερμανούς. Ο Χρήστος κρατιόταν όμηρος των Γερμανών.**

Έτσι τα θύματα από το χωριό μας στον 2^ο Παγκόσμιο Πόλεμο έφτασαν τα επτά (7).

Αξίζει να σημειωθεί ότι οι ήρωες πολέμου του χωριού μας ήταν όλοι τριαντάρηδες και μάλιστα οι περισσότεροι νιόπαντροι και άφησαν πίσω χήρες γυναίκες και μωρά παιδιά, με ό,τι αυτό συνεπαγόταν στα δύσκολα χρόνια της μαύρης κατοχής που ακλούθησαν.

Τα Αλβανικά βουνά πότισαν με το αίμα τους και ένδοξοι ανάπνηροι του χωριού μας, που δεν πρέπει να τους ξεχνάμε, και ήταν:

Ο Ρόκκας Δημήτριος (Μπόμης), ο Συμπρούκος Αντώνης και ο Τσισιόπουλος Θεοφάνης.

Ρόκκας Ι. Δημήτριος

Συμπρούκος Αντώνιος

Τσισιόπουλος Δ. Θεοφάνης

Τα τραύματα του πολέμου δεν σημάδεψαν μόνο τα κορμιά τους και κλόνισαν την υγεία τους αλλά κυρίως τραυμάτισαν βαθιά την ψυχή τους για όλη τους τη ζωή.

Η συντήρηση της ιστορικής μνήμης και η οφειλόμενη

Εορτασμός της 28ης Οκτωβρίου 1940 στο Κακούρι

Συνέχεια από την 5η σελ.

απόδοση τιμών σ' αυτούς που έδωσαν της ζωής τους υπερασπιζόμενοι την τιμή και την ακεραιότητα της πατρίδας είναι βασικό καθήκον όχι μόνο της πολιτείας και των φορέων της αλλά και κάθε πολίτη χωριστά.

Στο πνεύμα αυτό, ο Σύλλογος Αρτεμισιωτών Αττικής τίμησε τους ήρωες του χωριού μας όλων των πολέμων, με μνημόσυνο που έγινε στις 31 Οκτωβρίου 1999.

Στη συνέχεια το 2002 κυκλοφόρησε το **λευκωμα των πεσόντων Κακουραίων στους εθνικούς αγώνες της Πατρίδος.**

Με το έργο αυτό, όχι μόνο αποτυπώθηκαν τα ονόματα των Κακουραίων πεσόντων στους εθνικούς αγώνες αλλά καταγράφηκε με ό,τι στοιχείο έχει η Υπηρεσία Ιστορίας Στρατού και συμπληρώθηκε με μαρτυρίες των επιγόνων τους.

Με αυτόν τον τρόπο απετράπη ο πανδαμάτορας χρόνος να σβήσει στο πέρασμά του τις μνήμες. Και έτσι οι νεκροί ήρωες θα μείνουν αθάνατοι στο πέρασμα των αιώνων, όπως τους αξίζει.

Το πνεύμα του έπους του 1940 σήμερα είναι επίκαιρο όσο ποτέ άλλοτε, γιατί όπως τότε ο Ελληνικός λαός πρέπει να πει:

ΟΧΙ στην ιστορική λησμονιά, γιατί οι λαοί που δεν διδάχθηκαν από την ιστορία τους είναι καταδικασμένοι να την ξαναζήσουν.

ΟΧΙ στην ηττοπάθεια και τον ενδοτισμό, στα πάσης φύσεως συμφέροντα, που υποδουλώνουν το φρόνιμα του λαού.

ΟΧΙ στους παραχαράκτες της ιστορίας μας, που μαζί με τους νεόπλουτους ψευτοπροοδευτικούς έχουν βαλθεί να υποβιάσουν την σημασία των μεγάλων εθνικών μας εορτών, στο όνομα τάχα της φιλίας των λαών, που πίσω κρύβονται ύποπτα συμφέροντα. Είναι αυτοί που πρόσφατα αποπειράθηκαν να περάσουν στα σχολικά βιβλία, ότι το έπος του '40 δεν ήταν τίποτα το σπουδαίο, ήταν απλά η απομάκρυνση των Ιταλών από τους Έλληνες στα Ελληνοαλβανικά σύνορα.

Είναι οι ίδιοι που έγραφαν ότι οι Έλληνες της Σμύρνης το 1922 συνωστίζονταν στην παραλία της για να φύγουν οικειοθελώς από αυτή. Τέτοια παραχάραξη της ιστορίας μας δεν θα μπορούσε να τη διανοηθεί ούτε ο πιο δηλωμένος εχθρός της Ελλάδος. **Πρέπει όμως να ξέρουν ότι όσο ζούμε**

εμείς, τα παιδιά μας και οι επόμενες γενιές των ηρώων, που πότισαν με το αίμα τους την ελευθερία της πατρίδας, δεν θα επιτρέψουμε σε κανένα από αυτούς να βεβηλώσουν την μνήμη τους, στο όνομα οποιασδήποτε σκοπιμότητας.

Στους αθάνατους νεκρούς των πολέμων αξίζει αιώνια τιμή και δόξα. Ας βροντοφωνάσουμε όλοι με μια φωνή

Ζήτω η 28η Οκτωβρίου 1940

Ζήτω οι αθάνατοι νεκροί του έπους του '40

Ζήτω το Έθνος

Υ.Γ. Φέτος το χωριό μας για πρώτη φορά βιώνει το γεγονός ότι το σχολείο του έκλεισε και αυτό συμβαίνει για πρώτη φορά από συστάσεώς του.

Έτσι, για πρώτη φορά τα παιδιά του χωριού μας δεν θα απαγγείλουν ποιήματα στις εθνικές εορτές, ούτε θα καταθέσουν στεφάνι στο μνημείο των ηρώων του χωριού.

Οι Σύλλογοι του χωριού θέλοντας να κρατήσουν ζωντανές τις μνήμες των ηρώων Κακουραίων, θα προσφέρουν σε κάθε ένα νέο ένα λεύκωμα των πεσόντων, για να μην ξεχάσουν τους προγόνους τους, που έπεσαν για την πατρίδα.

Γιάννης Δημητρίου Σταματόπουλος

Μετά τη δοξολογία για τον εορτασμό της 28ης Οκτωβρίου 1940, ολόκληρο το εκκλησίασμα μετέβη στο Μνημείο των Ηρώων του χωριού όπου ο **παπά-Νίκος Κουτρουμπής έψαλε επιμνημόσυνη δέηση για τις ψυχές των αθάντων ηρώων Κακουραίων στους εθνικούς μας αγώνες.**

Στη συνέχεια έγινε **κατάθεση στεφάνων στο Μνημείο των Ηρώων από τον Πρόεδρο της Κοινότητας κ. Κώστα Νάγο, τον ταμία του Συλλόγου του χωριού κ. Θεόδωρο Γκόνο, τον Πρόεδρο του Συλλόγου Αθηνών κ. Γιάννη Σταματόπουλο και από τον εκπρόσωπο των Αντιστασιακών Οργανώσεων κ. Θεόδωρο Κωτσιόπουλο.**

Τέλος οι παρευρισκόμενοι μετέβησαν στο κυλικείο της εκκλησίας για τον καθιερωμένο καφέ.

Το βράδυ είχε προγραμματιστεί από τους δύο Συλλόγους η προβολή στην αίθουσα του Πολιτιστικού Κέντρου της κινηματογραφικής ταινίας **"17 σφαίρες για έναν άγγελο"**.

Η ταινία είχε σαν θέμα την αντίσταση του ελληνικού

λαού κατά της Γερμανοϊταλικής κατοχής.

Το βράδυ πράγματι μαζεύτηκε αρκετός κόσμος για την παρακολούθηση της ταινίας.

Προτού προβληθεί η ταινία έγινε ενημέρωση των παρευρισκόμενων σχετικά με το θέμα της ταινίας με τα ακόλουθα λόγια:

«Η Ηρώ Κωνσταντοπούλου ήταν μοναχοκόρη εύπορης οικογένειας με καταγωγή από τη Σπάρτη. Ο πατέρας της ήταν χρηματιστής. Μαθήτριά ακόμα (και μάλιστα καλοσπουδαγμένη - μιλάγε 4 ξένες γλώσσες), ήταν αγωνίστρια της Εθνικής Αντίστασης. Συνελήφθη μια φορά αλλά απέφυγε ελεύθερη μετά από παρέμβαση (και γενναίο φιλοδώρημα) του πατέρα της. Συμμετείχει στην ανατίναξη ενός τρένου που μετέφερε πυρομαχικά και συνελήφθη πάλι στις 13 Ιουλίου 1944. Εκείνη τη μέρα είχε τελειώσει τις απολυτήριες εξετάσεις του Γυμνασίου. Επί τέσσερα μερόνυχτα τη βασάνιζαν να μαρτυρήσει τους συνεργάτες της. Αλλά ούτε τα βασανιστήρια ούτε οι δελεαστικές προτάσεις που τις έκαναν, απέδωσαν.

Στο Χαϊδάρι συνέπεσε ως κρατούμενη με την άλλη διάσημη γυναίκα της Αντίστασης, τη Λέλα Καραγιάννη. Η συμπεριφορά της σε όλη τη διάρκεια της κράτησης και της ανάκρισης ήταν εξαιρετικά θαρραλέα. Λένε ότι έβριζε και προκαλούσε τους Γερμανούς στη γλώσσα τους καθώς και τους Έλληνες "ανακριτές". Όταν πήγαν να τη δούνε στη φυλακή πριν την εκτέλεση, ο πατέρας της και η μάνα της, η Ηρώ είπε στη μητέρα της: "μαμά, δεν πρέπει να κλαίτε εσείς μια Σπαρτιάτισσα".

Στις 5 Σεπτεμβρίου του 1944, μαζί με άλλους 49 κρατούμενους, οδηγήθηκε στο Σκοπευτήριο της Καισαριανής όπου και εκτελέστηκε. Την στιγμή της εκτέλεσής της η Ηρώ άνοιξε το πουκάμισό της και φώναξε στους σκοπούς: "χτυπάτε εδώ!"

Τον καιρό της εκτέλεσης ήταν μόλις 17 χρονών. Η ζωή της έγινε ταινία το 1981 με τίτλο "17 σφαίρες για έναν άγγελο, η αληθινή ιστορία της Ηρώς Κωνσταντοπούλου".

Ηρώ Κωνσταντοπούλου

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΡΟΚΚΑΣ

Γεννήθηκε το 1913 Πέθανε στις 11/2/1941

Έπεσε ηρωικά μαχόμενος στην πρώτη γραμμή στο Ύψωμα ΣΠ1 Καμαράτες στην Αλβανία

Σεβαστέ μου θείε Γιάννη!!!!

Είμαι η ανηψιά σου Ιωάννα, κόρη του μικρότερου αδελφού σου Δημήτρη. Έχω το όνομά σου, σύμφωνα με την επιθυμία και επιμονή της καλής σου μητέρας και γιαγιάς μου, Θεοφάνης. Εκείνη ήθελε να ακούγεται το όνομα του πολυαγαπημένου της παιδιού που πολέμησε και έπεσε ηρωικά για την πατρίδα μας. Η χαροκαμένη μάνα ήταν το ελάχιστο που θα μπορούσε να επιθυμήσει, εκτός από το να διατηρεί αναλλοίωτη την μνήμη σου στο μυαλό της.

Σου γράφω το 2011 πολλά χρόνια από τότε που πολέμησες με αυταπάρηση στην Αλβανία, και δεν μπορώ να πω με βεβαιότητα πότε η πατρίδα μας ήταν σε χειρότερη μοίρα, τότε... ή... τώρα. Εσύ μαζί με τόσους άλλους Έλληνες, με ενθουσιασμό, ορμή, σθένος, γενναιότητα και αυτοθυσία όχι μόνο αναχαϊτήσατε τους Ιταλούς στα κακοτράχαλα βουνά στα σύνορά μας με την Αλβανία, αλλά προχωρήσατε νικηφόρα και πió πέρα στο εσωτερικό της χώρας. Στις μέρες μας ακούμε και διαβάζουμε για τον ενθουσιασμό σας τότε, την μεγάλη χαρά που θα φεύγατε για τον πόλεμο, τις μανάδες σας ευτυχισμένες να στέλλουν παιδιά στον πόλεμο, τους πατεράδες με τι καμάρι σας αποχαιρετούσαν και δεν το χωράει ο νούς μας!

Λέω ...στις μέρες μας...δυστυχώς έχουν γίνει .....όλα, στις μέρες μας! Πως τα καταφέραμε και την ελευθερία μας για την οποία θυσιαστήκατε εσείς, δεν την αξιολογήσαμε σωστά, την σπαταλήσαμε και την μετατρέψαμε σε δυστυχία!Μας συνεπήρε η μελωδία της ευδαιμονίας, οι σειρήνες της υπερκατανάλωσης, η εξάρτηση από τα υλικά αγαθά και το χρήμα, ξεχνώντας αξίες, αρχές, ηθική και την ανθρωπιά μας! Όλοι μαζί βαδίσαμε, παρέα με την αμεριμνησία μας το δρόμο της καταστροφής. Τούτη η Πατρίδα ακούγεται σήμερα μόνο για το δυσθεώρητο χρέος της κι εμείς ...ανυπεράσπιστοι!

ΟΧΙ, όχι δεν πρέπει να κιοτέψουμε,δεν πρέπει να το βάλουμε κάτω, κι εμείς να πάρουμε παράδειγμα από εσάς, να πολεμήσουμε για το καλό της Πατρίδας μας! Ξεκινώντας από την ευγνω-

μοσύνη μας απέναντι σας...να πάρουμε δύναμη ...να κάνουμε το καλό για την Πατρίδα.Να μην σκεφτούμε το προσωπικό καλό, αλλά το συλλογικό,το Εθνικό,το Εθνικό μας καθήκον!Να αφήσουμε τους εγωισμούς κατά μέρος,να συνειδητοποιήσουμε τα λάθη μας κάνοντας την αυτοκριτική μας. Είμαι σίγουρη πως θα τα καταφέρουμε αν μετατρέψουμε την ανδρεία σας σε καθήκον μας! Για το καλό της Πατρίδας και των επόμενων γενεών. Σε σας ανήκει η δόξα, σε μας η διάσωση της Πατρίδας! Ας μας φωτίσει ο Θεός να το καταφέρουμε!

Ξέρουμε, έχουμε καλούς δασκάλους τους προγόνους μας!

Θείε, πέρα από το μεγάλο ευχαριστώ και την τιμή που οφείλω σε σένα και σε όλους όσους πολέμησαν, κι έχασαν την ζωή τους τότε .....σας αφιερώνω ταπεινά, ένα μικρό μέρος από το ποίημα του μεγάλου μας Οδυσσέα Ελύτη.

ΑΣΜΑ ΗΡΩΪΚΟ ΚΑΙ ΠΕΝΘΙΜΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΧΑΜΕΝΟ ΑΝΘΥΠΟΛΟΧΑΓΟ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ.

Ήταν γενναίο παιδί

Με τα θαμπόχρυσά κουμπιά και το πιστόλι του. Με τον αέρα του άντρα στην περπατησιά Και με το κράνος του γυαλιστερό σημάδι (Φτάσανε τόσο εύκολα μες το μυαλό Που δεν εγνώρισε κακό ποτέ του) Με τους στρατιώτες του δεξιά ζερβά Και την εκδίκηση της αδικίας μπροστά του -Φωτιά στην άνομη φωτιά- Με το αίμα πάνω από τα φρύδια Τα βουνά της Αλβανίας βροντήξαν Ύστερα λώσαν χιόνι να ξεπλύνουν Το κορμί του σιωπηλό ναυάγιο της αυγής Και το στόμα του,μικρό πουλί ακελάηδιστο Και τα χέρια του ανοιχτές πλατέες της ερημίας Βρόντηξαν τα βουνά της Αλβανίας Δεν έκλαψαν Γιατί να κλάψουν Ήταν γενναίο παιδί!

..... Τιμή και Δόξα σε όλους σας!!!!!!

ΙΩΑΝΝΑ Δ.ΡΟΚΚΑ-ΓΕΩΡΓΙΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΩΝ ΜΑΣ

ΤΑ ΝΕΑ ΤΩΝ ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΩΝ ΜΑΣ

Από την Ιωάννα Καρατζά-Ενκουεστ πήραμε την επιστολή της με το τεκ της συνδρομής της και την ευχαριστούμε.

Όσο για τα γενεαλογικά δένδρα είναι σχεδόν έτοιμα.

Θα θέλαμε να μας στείλει το δικό της (πατέρας της με τις συζύγους του, τους άνδρες των αδελφών της και όλη την οικογένεια του Χριστόφορου).

Για το Δ.Σ.
Ι.Δ. Σταματόπουλος

Ο ΧΡΟΝΟΣ ΠΟΥ «ΦΕΥΓΕΙ» 2011

Περάσαμε το 2011 κρατώντας την αναπνοή μας πριν από την 6η ... δόση, την απειλή της χρεοκοπίας και της καταστροφής, βομβαρδισμένοι από οικονομικές και πολιτικές αναλύσεις, που προέβλεπαν ότι « αυτή είναι η η κρισιμότερη εβδομάδα στην ιστορία της Ελλάδος», διαλέγοντας το όποιο σενάριο καταστροφής μας.

Θα πεινάσουμε ; Θα έχουμε ευρώ ή δραχμή ; Ποιος θα είναι ο επόμενος πρωθυπουργός ; Θα γίνουν εκλογές ;

Ήταν μια χρονιά που κυριάρχησε η φόβος για το μέλλον.

Ποιος θα φανταζόταν κάποια χρόνια πριν στη λαμπερή Αθήνα των Ολυμπιακών Αγώνων, ότι σήμερα θα υπάρχουν ουρές στα συσσίτια και άνθρωποι να τρώνε από τα σκουπίδια ;

Φοβηθήκαμε τόσο πολύ που καταντήσαμε βαρετοί ακόμη και για τον ίδιο μας τον εαυτό .

Με άλλα λόγια, φέτος, δεν ήλθε το τέλος του κόσμου και μέχρι να έλθει εκείνη η ώρα, δε μας συμφέρει να ζούμε την κάθε ημέρα μίζερα.

Είμαστε, απ' ότι φαίνεται πολύ πιο ανθεκτικοί απ' όσο φανταζόμασταν. Έχουμε πάρει απόφαση πως θα είναι δύσκολα χρόνια και θα είναι δύσκολα για τους περισσότερους.

Πρέπει να μάθουμε να σκεπτόμαστε πιο συλλογικά, να ενδιαφερόμαστε περισσότερο για ότι συμβαίνει, να γίνουμε συνετοί και αλληλέγγυοι.

Μάθαμε να μην πετάμε πράγματα, δεν ντρεπόμαστε να κυνηγήσουμε τις ευκαιρίες και να πούμε πως δεν πάμε κάπου, επειδή είμαστε χωρίς λεφτά.

Ας μην το βάλουμε κάτω έτσι εύκολα.

Όπως και να έχει ακόμη και αν η κρίση είναι τεχνητή, αποδείχτηκε πως όλοι οι λαοί στο ίδιο καράβι ταξιδεύουμε, απλώς εμείς είμαστε στ' αμπάρια.

Αν γυρίζουμε πίσω στην ιστορία , θα δούμε ότι οι περίοδοι αληθινής ευημερίας στη ζωή των λαών ήταν πάρα πολύ μικρές.

Εμείς δεν ξέρω γιατί πιστέψαμε ότι αυτό θα διαρκούσε για πάντα.

Ας αναλογιστούμε τις γιορτινές ημέρες που έρχονται ποιος είναι ο αληθινός κόσμος και ας ευχηθούμε το 2012 οι λαοί να καταφέρουν να ξεφορτωθούν τα βαρίδια και να ζήσουν σ' ένα κόσμο πιο ανθρωπινό.

ΕΙΡΗΝΗ ΜΠΡΟΤΣΗ-ΑΛΩΝΙΣΤΙΩΤΗ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ Ο ΑΓΙΟΣ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΜΑΣ

Γράφει ο Γιάννης Μ. Ζαρόκωστας

Συμπληρώνονται φέτος 100 χρόνια από το θάνατο του σπουδαίου μας πεζογράφου Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη.

Ο Παπαδιαμάντης γεννήθηκε στη Σκιάθο στις 5 Μαρτίου 1851. Το βαφτιστικό του όνομα ήταν Εμμανουήλ. Ήταν γιός ιερέα που ονομαζόταν Αδαμάντιος και από το όνομα και την ιδιότητα του πατέρα του πήρε το επίθετο Παπαδιαμάντης. Οι πρόγονοί του ήταν κληρικοί και ασκητές στο κοινόβιο του Ευαγγελισμού. Τα πρώτα γράμματα τα έμαθε στο σχολείο της Σκιάθου. Ύστερα μαθήτευσε στο ελληνικό σχολείο της γενέτειράς του και της Σκοπέλου και στο Γυμνάσιο της Χαλκίδας. Ο πατέρας του ήθελε να δει το γιο του μια μέρα σχολάρχη. Μετά το γυμνάσιο φεύγει για την Αθήνα, όπου σπουδάζει στη Φιλοσοφική Σχολή, την οποία δεν τελείωσε ποτέ, γιατί τον τραβούσε η δημοσιογραφία και το γράψιμο. Γρήγορα αποκτά φήμη συγγραφέα και τα διάφορα έντυπα επιδιώκουν να έχουν στις σελίδες του κάποιο διήγημά του.

Τα πιο γνωστά διηγήματά του είναι: «**Η Φόνισσα**», «**Το Χριστόψωμο**», «**Η σταχτομαζώχτρα**», «**Ο φτωχός άγιος**», «**Η υπηρέτρια**», «**Πάσχα ρωμείο**», «**Το μοιρολόι της φώκιας**» κ.ά.

Στα διηγήματά του είναι διάχυτη μια αθεράπευτη νοσταλγία. Η νοσταλγία ενός νησιού. Είναι η νοσταλγία που χιλιάδες χρόνια τώρα αποτελεί χαρακτηριστικό

γνωρίσμα της θαλασσινής και πολυταξιδεμένης φυλής μας. Η νοσταλγία ενός νησιού, το όραμα ενός βράχου χαμένου σε μια ελληνική θάλασσα, γέννησε την Οδύσσεια.

Μια παράλληλη νοσταλγία τροφοδότησε τη θρησκευτική λογοτεχνία του Παπαδιαμάντη. Αναπολώντας διαρκώς την παιδική του ζωή στο χαριτωμένο νησί του, χάραξε στις σελίδες του απειράριθμες σκηνές από την αγροτική ζωή του λαού, όπου το κέντρο τους κατέχουν ζωντανές μορφές απλοϊκών θρησκευτικών ανθρώπων, σκιαγραφημένων με θερμή διάθεση και επιδεξιότητα. Η πλούσια φύση του νησιού του, τα ήθη και τα έθιμα των συμπατριωτών του, τα περιστατικά της δύσκολης καθημερινής ζωής του λαού, μας δίνονται και μας δείχνονται μέσα από ένα διάφανο πέπλο.

Μερικοί άνθρωποι έρχονται στη ζωή μ' ένα μοναδικό προορισμό: να αποκαλύψουν στους ανθρώπους του τόπου τους και της φυλής τους κάποιες βασικές αξίες ζωής, που όλοι ασφαλώς τις έχουν μέσα τους, μα κανείς δεν τις είχε εξηψώσει σε καθολικές πνευματικές μορφές και σε ζωντανά σύμβολα. Αυτό μας έδωσε ο Παπαδιαμάντης στα διηγήματά του, τη ζωντανή ουσία και τον ανάγλυφο τύπο του νεοελληνικού χριστιανικού συναισθήματος μέσα στα πατροπαράδοτα πλαίσια του λαϊκού θρησκευτικού βιώματος.

Γι' αυτό ο Παπαδιαμάντης θεωρείται μια κορυφαία φυσιογνωμία του νεοελληνικού πνευματικού βίου, που εκφράζει την ίδια τη ψυχή του λαού μας, τους καημούς και τα πάθια του, που, καθώς ο ίδιος κάπου σημειώνει, τελειωμό δεν έχουν στον κόσμο που ζούμε. Ο μεγάλος μας πεζογράφος, δίνοντας μέσα από καταστάσεις και ήρωες το κοινωνικό πλαίσιο της εποχής του, καταγράφει ιστορικά μέσα στο πολυσήμαντο έργο του μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο. Τα έργα αυτά, που διερευνούν σε σε βάθος την ανθρώπινη ψυχή, τον άνθρωπο στις ψυχικές και κοινωνικές του εκδηλώσεις, έχουν διαχρονική αξία.

Κι αν τα έργα του είναι γραμμένα σε μια γλώσσα που δυσκολεύει κάπως σήμερα τις δημοτικά γυμνασμένες λογοτεχνικές μας συνήθειες, δεν πειράζει. Η γλώσσα αυτή δεν γράφεται πια και δεν μιλιέται από κανέναν, όμως έχει κάτι το ιερό και το συγκινητικά παλαιό σαν τις ξερές δάφνες που μένουν πολύ καιρό απάνω σε μαυρισμένες πλάκες λησμονημένων τάφων.

Η Joanne Dames Μαραθωνοδρόμος

Η Joanne (Σεβαστή - Γιαννούλα), κόρη του Πέτρου Β. Δάμη, από πολύ νωρίς αποφάσισε να λάβει μέρος στο Μαραθώνιο δρόμο της 13ης Νοεμβρίου ε.ε. Έτσι, λοιπόν, τον τελευταίο χρόνο προπονείτο αρκετά σε καθημερινή βάση.

Προσωπικά, πίστευα ότι κάποια στιγμή θα άλλαζε γνώμη. Όμως εκείνη ήρθε από το San Francisco και την Κυριακή το πρωί ήταν στην αφετηρία. Γνωρίζοντας το χαρακτήρα της, όλοι πιστεύαμε ότι θα τα κατάφερνε. Και, πραγματικά, τα κατάφερε να τερματίσει.

Σε διάφορα σημεία της διαδρομής την περιμέναμε οι συγγενείς, για να την χειροκροτήσουμε και να της δώσουμε κουράγιο. Όταν πέρασε από το Χολαργό, που ήμασταν εμείς, σήκωσε τα χέρια ψηλά και φώναξε συγκινημένη: «Θα το τελειώσω θεία». Και έτσι έγινε. Της αξίζουν πολλά συγχαρητήρια για το μετάλλιο που πήρε!

Ποια είναι η Joanne; Γεννήθηκε στην Αμερική το 1956. Από μικρή ξεχώρισε για τη ζωντάνια, το πνεύμα και την αξιοσύνη της. Ό,τι έβαλε σκοπό της ζωής της, το πέτυχε. Τελείωσε εύκολα τα σχολεία της, σπούδασε γιατρός και τώρα ασκεί την επιστήμη της στο San Francisco. Με το σύζυγό της, Θοδωρή Σουρδή, μεγάλωσαν δύο παιδιά, το Ντίνο και τη Ζωή, που σήμερα φοιτούν στο Πανεπιστήμιο.

Η Joanne είναι μια γνήσια Ελληνίδα. Αυτό το χρωστάει στον πατέρα της Πέτρο και τη μητέρα της Ζωή. Λατρεύει την Ελλάδα και είναι περήφανη για την ελληνική της καταγωγή. Στην Αμερική δίδασκε για χρόνια ελληνικούς χορούς στα παιδιά των ομογενών.

Κάθε καλοκαίρι έρχεται οικογενειακά στην Ελλάδα, που την έχει γνωρίσει απ' άκρη σ' άκρη. Φρόντισε όλ' αυτά τα χρόνια να μάθουν τα παιδιά της να μιλούν και να γράφουν την ελληνική γλώσσα.

Τη θαυμάζω για το δυνατό της χαρακτήρα, την αισιοδοξία, το πείσμα και την αποφασιστικότητά της.

Η θεία σου

Ελένη Β. Δάμη - Ζαρόκωστας

Προετοιμασίες Για το ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ 2012 στο ΚΑΚΟΥΡΙ

Πέρυσι επιχειρήθηκε μετά από πολλά χρόνια να γίνει η αναβίωση του Παραδοσιακού Σατυρικού Καρναβαλιού του Κακούριου. Η επιτυχία ήταν πολύ μεγάλη, θα λέγαμε μεγαλύτερη από την αναμενόμενη. Ο κόσμος που συμμετείχε ήταν αρκετός, το ευχαριστήθηκε και διασκεδάσε πάρα πολύ. Η προβολή στην ΑΡΚΑΔΙΚΗ TV ήταν σημαντική, μιας και ξεχώριζε για την επιτυχημένη σάτυρά του και την μεγάλη ποικιλία σε σκετς με ωραία σατυρικά σκηνικά. Οι θεατές που παρευρέθησαν ήταν αρκετοί και έμειναν πολύ ικανοποιημένοι για όλα τα δρώμενα, αλλά πολλοί που δεν είχαν ενημερωθεί εκδήλωσαν την πρόθεσή τους να παρευρεθούν στο επόμενο, δηλαδή στο καρναβάλι του 2012.

Μέσα από το Καρναβάλι, το Κακούρι κέρδισε με θετικό και δημιουργικό τρόπο τα φώτα της δημοσιότητας στην ευρύτερη περιοχή και νοιώσαμε όλοι μας υπερήφανοι για το χωριό μας.

Αυτό που κάνει το Καρναβάλι του Κακούριου ξεχωριστό είναι ότι είναι πηγαίο, δηλαδή όσοι συμμετέχουν το κάνουν αυθόρμητα, γιατί το ευχαριστούνται, μόνοι τους δημιουργούν, σκηνοθετούν και εκφράζουν το δικό τους σατυρικό σκετς. Είναι μια αυθόρμητη δημιουργική απόδραση στο κόσμο της σάτυρας και της υποκριτικής που ο Κακουραίος θα λέγαμε ότι πάντοτε είχε και έχει καλή επαφή. Γι' αυτό εκπέμπουν κέφι, ζωντάνια και χιούμορ οι συμμετέχοντες.

Για φέτος τα μηνύματα είναι πολύ ενθαρρυντικά. Πολύς κόσμος από την ευρύτερη περιοχή αναμένεται να προσέλθει στο χωριό μας και να παρακολουθήσει, διασκεδάσει και χορέψει μαζί μας στους ρυθμούς του Καρναβαλιού. Βεβαίως η ευθύνη για ακόμα καλύτερη οργάνωση είναι μεγαλύτερη. Γι' αυτό απαιτείται η συμμετοχή όλων μας. Καθένας με το δικό του θετικό τρόπο να συμβάλει στο κομμάτι εκείνο που κρίνει ότι μπορεί να συνεισφέρει. Από την εμπειρία την περυσινή αλλά και των παλαιότερων ετών, προκύπτει ότι το εγχείρημα της δημιουργίας ενός καρναβαλιού είναι μεγάλο και απαιτεί την δημιουργική εμπλοκή όλων μας. Άλλωστε θα λέγαμε ότι ακόμα πιο διασκεδαστικό και ευχάριστο είναι το διάστημα της προετοιμασίας. Ας το ζήσουμε όλοι μαζί

φέτος, σε μια δύσκολη περίοδο για την Ελλάδα. Όπου και αν βρίσκεται ο καθένας μας μπορεί να δηλώσει την συμμετοχή του, ακόμη αν το επιθυμεί να οργανώσει την δική του ομάδα και να συμμετάσχει στην μεγάλη παρέλαση. Η εμπειρία θα του μείνει αξέχαστη. Ας ξεφύγουμε από το καταθλιπτικό περιβάλλον που μας επιβάλλουν και ας συμμετέχουμε στο πνεύμα των Αποκριών, χωρίς αναστολές και ας χαρούμε όσο πιο πολύ μπορούμε. Ο Σύλλογος εκτός από το οργανωτικό κομμάτι που αναλαμβάνει, θα είναι αρωγός σε κάθε αυτόνομη πρωτοβουλία δημιουργίας και συμμετοχής στο Καρναβάλι. Απλώς δηλώστε την συμμετοχή σας για καλύτερο συντονισμό και οργάνωση του όλου εγχειρήματος.

Ραντεβού, για όλους μας, τις Αποκριές (Τυρινές) στο ΚΑΚΟΥΡΙ. Κλείνουμε το κάλεσμά αυτό με δύο στιχάκια:

«Έφτασε και φέτος πάλι το τρελό το καρναβάλι. Όλοι ας μασκαρευτούμε και στους δρόμους να βρεθούμε. Κάθε χρόνο μια φορά, φτάνει τούτη η χαρά και γι' αυτό ας τη χαρούμε όσο πιο πολύ μπορούμε»

**ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΑΡΤΕΜΙΣΙΟΥ**

Επίκαιρη ποίηση

Ένα ποίημα, που έχει γράψει εδώ και 50 χρόνια ο μακαρίτης ο Χρήστος ο Δάμης, είναι τόσο επίκαιρο και γι' αυτό σας το παραθέτουμε, αξίζει:

Επιπλέει ο φελλός

Πλέει ο φελλός, κι επιπλέει είναι ελαφρύς, αλλά γι' αυτό τις πταίει; Ο νεόπλουτος ή χονδρός άξεστος της τύχης και της μοίρας τυχερός και αυτός πλέει και επιπλέει σε γεύματα, επιδειξεις, σαλόνια στα άλλοτε αριστοκρατικά καντόνια εισέδυσεν, τι πταίει; η πίστη στην ύλη; η σκληρότητα; Ναι, όλ' αυτά ως και η μοχθηρία που αρμόζει στις ζούγκλας τα θηρία ξερίζωσε κάθετι το ευγενικό, την πίστη.

Για την αντιγραφή
Ο Κακουραίος

Παλιές Φωτογραφίες

Αυτή η φωτογραφία έχει τραβηχτεί το 1969 στην ΑΝΑΛΗΨΗ, που είναι στην κορυφή του όρους Αρτεμισίου. Στη φωτογραφία φαίνονται (όχι πολύ καθαρά) πολλοί συγχωριανοί μας, όπως: ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΝΑΤΣΗΣ, ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΜΠΟΡΤΣΟΥΚΛΗΣ, ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ - ΙΩΑΝΝΑ και ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΓΚΟΝΟΥ, ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ και ΚΙΚΗ ΡΟΚΚΑ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ - ΓΙΑΝΝΟΥΛΑ και ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΥ, ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΑΓΟΥΣΗΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΥΜΠΟΝΗΣ, κ.ά.

Τη φωτογραφία έστειλε η Ντίνα Χ. Γκόνου (Δεσπότη) από την Αυστραλία.

Νέο κύμα μετανάστευσης

Η Οικονομική κρίση που γίνεται ολοένα βαθύτερη και πιο επώδυνη για τη χώρα μας, με την ανεργία ν' αυξάνει με αλματώδεις ρυθμούς, οδηγεί ήδη πολλούς συμπατριώτες μας, κυρίως όμως ν' αναζητούν διέξοδο στην μετανάστευση. Είμαστε δηλαδή στην αρχή ενός νέου μεταναστευτικού κύματος με χώρες υποδοχής κυρίως ευρωπαϊκές, αλλά και τη μακρινή Αυστραλία.

Όπως ξέρουμε στην Αυστραλία, σήμερα ζουν περίπου 700.000 Έλληνες, που διακρίνονται σε όλους τους τομείς της ζωής εκεί, όπως στην επιστήμη, την οικονομία, τις τέχνες, αλλά και στην Πολιτική (Υπουργός Πολιτισμού είναι ο συμπατριώτης μας Νίκος Κότσιρας).

Ανάμεσα στους μετανάστες της Αυστραλίας είναι πολλοί συγχωριανοί μας που ευημερούν εκεί, τιμώντας την πατρίδα και το χωριό μας.

Η μετανάστευση στην Αυστραλία γίνεται οργανωμένα. Το Υπουργείο Μετανάστευσης της Αυστραλίας στις 8 και 9 Οκτώβρη 2011 διοργάνωσε ενημερωτικές εκδηλώσεις στην Αθήνα, όπου αρμόδιοι της Αυστραλίας παρουσίασαν τις ελλείψεις σε επιστήμονες και ειδικευμένους εργάτες, που έχει η αυστραλιανή αγορά εργασίας. Η Πρεσβεία δέχεται ανάλογες αιτήσεις και χορηγεί βίζα παραμνής για μερικά χρόνια.

Στο διήμερο αυτό τονίστηκε πόσο πολύ εκτιμά η Κυβέρνηση της Αυστραλίας τους Έλληνες, γιατί οι ομογενείς μας εκεί έχουν αφήσει άριστες εντυπώσεις.

ΘΥΜΗΘΕΙΤΕ ΟΤΙ:

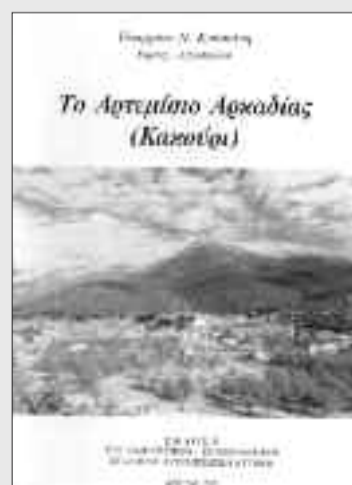
**Αγοράζοντας ελληνικά προϊόντα βοηθάτε:
Τον Έλληνα αγρότη, κτηνοτρόφο, βιοτέχνη,
παραγωγό και έτσι**

**την ελληνική οικονομία στη δύσκολη κατάσταση που
αρχίζουμε να θιώνουμε όλοι μας.**

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

**Η εφημερίδα μας δέχεται διαφημιστικές καταχωρήσεις.
Με αυτό τον τρόπο ενισχύεται συγχρόνως και το εκδοτικό της έργο.
Ετήσια συνδρομή 40€**

Τα βιβλία του Συλλόγου μας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

**Το Δ.Σ. του Συλλόγου
έχοντας υπ' όψιν του την
πολύχρονη προσφορά στο
Σύλλογό μας, αποφάσισε**

Ο Μ Ο Φ Ω Ν Α

ν' ανακηρύξει:

- Την κ. Ελένη Δάμη επίτιμο Πρόεδρο
- την κ. Έφη Σπυροπούλου, επίτιμο μέλος του.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ύστερα από 20 χρόνια συμμετοχής μου ως Προέδρου στο Δ.Σ. του Συλλόγου Αρτεμισιωτών Αττικής, αισθάνομαι την ανάγκη να εκφράσω προς όλους τους πατριώτες τη βαθιά μου ευγνωμοσύνη για τη συμπαράσταση που έδειξαν στο πρόσωπό μου και την αγάπη με την οποία με περιέβαλλαν όλα αυτά τα χρόνια.

Επίσης ευχαριστώ από καρδιάς το νέο Δ.Σ. του Συλλόγου μας, για την εξαιρετική τιμή που μου έκαναν να με ανακηρύξουν επίτιμο Πρόεδρο.

Ελένη Β. Δάμη-Ζαρόκωστα

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Με ξάφνιασε ευχάριστα η απόφαση του Δ.Σ. του Συλλόγου μας, του οποίου για 16 χρόνια υπήρξα μέλος, να με ανακηρύξει επίτιμο μέλος του. Η τιμητική αυτή απόφαση με συγκίνησε βαθιά και γι' αυτό ευχαριστώ τα μέλη του νέου Δ.Σ.

Επίσης ευχαριστώ και όλα τα μέλη του Δ.Σ. γιατί με εξέλεξαν δίνοντάς μου την ευκαιρία να προσφέρω με τις οποίες δυνάμεις, έχω στο όμορφο χωριό μας.

Έφη Σπυροπούλου-Κόλλια

Το site του Συλλόγου μας

Το site του Συλλόγου μας

www.kakouri.gr

αρχίζει να κτίζεται μέρα με τη μέρα. Στείλτε μας υλικό (φωτογραφίες, άρθρα, παρατηρήσεις) για να το ανεβάσουμε ώστε να γίνει ο διαδικτυακός τόπος συνάντησης όλων των απανταχού Κακουριών.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Γενεαλογικό δένδρο

Σας πληροφορούμε ότι το γενεαλογικό δένδρο όλων των οικογενειών του χωριού μας είναι έτοιμο.

Τώρα μένει, για να περιοριστούν ανακρίβειες και λάθη που πιθανόν να υπάρχουν, να γίνουν οι διορθώσεις από κάποιο μέλος κάθε οικογένειας.

Στείλτε κάποιο σημαντικό ιστορικό γεγονός που αφορά το σόι σας ή την οικογένειά σας που επιθυμείτε να μπει σαν πρόλογος του σογιού σας.

Επικοινωνήστε με τον συντάκτη των γενεαλογικών δένδρων Ι. Δ. Σταματόπουλο στα τηλέφωνα: 210 8082042 ή 6977286581.

Σας ευχαριστούμε εκ των προτέρων.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Οι παλιές φωτογραφίες

Όπως ανακοινώσαμε και στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας, οι Σύλλογοι του χωριού μας καταβάλλουν μια προσπάθεια συγκέντρωσης παλιών φωτογραφιών για την έκδοση ενός λευκώματος του χωριού, αλλά και τη δημιουργία ενός ηλεκτρονικού αρχείου.

Η προσπάθεια βρίσκεται σε εξέλιξη. Στείλτε τις φωτογραφίες σας ή επικοινωνήστε με τα μέλη του Δ.Σ.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας θέλει να ευχαριστήσει όλους όσους έθεσαν στη διάθεσή του μέχρι σήμερα οικογενειακές φωτογραφίες, για τη δημιουργία του λευκώματος, και ήσαν πολλοί. Ελπίζουμε ότι αυτό θα συνεχισθεί και στο μέλλον.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

ΕΥΛΟΥΡΓΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

• ΕΠΙΠΛΑ ΚΟΥΖΙΝΑΣ
• ΝΤΟΥΛΑΠΕΣ • ΓΡΑΦΕΙΑ
• ΕΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ

Κολιόπουλος Δημήτριος

6977 414038

Ωρολόγια - Κοσμήματα

Σταματόπουλος Χρ.

Εθνικής Αντίστασης 52

τηλ. 2710-232633 Τρίπολη

ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ

ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ-ΣΙΔΗΡΟΥ

Ανδρέας Μπουρτσουκλής

Βιομηχανική περιοχή Τρίπολης

Τηλ.: 2710-232125

2710-239855 (σπιτιού)

Ρόκκα Ν. Χρυσάνθη

Δικηγόρος

Εθνικής Αντιστάσεως 57-59

Τρίπολη Τ.Κ. 22100

Κιν.: 6982582902

xrusa.rokka@gmail.com